Г. ΚΟΣΤΟΠΡΑΒ

ΤΑ ΠΡΟΤΑ ΒΙΜΑΤΑ

(ΠΙΙΜΑΤΑ)

ΕΚΔΟΣΙ
ΤΥ ΥΚΡΑΝΙΚΥ ΚΡΑΤΙΚΥ ΕΚΔΟΤΙΚΥ
ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
1933 ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ 1933

Γ. ΚΟΣΤΟΠΡΑΒ

ΤΑ ΠΡΟΤΑ ΒΙΜΑΤΑ

ΑΦΙΕΡΟΝΟ ΤΥΣ ΠΡΟΤΥΣ-ΜΥ ΣΤΙΧΥΣ ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ, ΠΥ ΚΑΤΟ ΑΠΤΙ ΔΙΝΑΤΙ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΙΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΙΣ ΠΑΡΤΙΑΣ, ΔΥΛΕΒΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΟ ΚΟΛΧΟΖ ΚΕ ΓΙΑ ΤΟ ΖΑΖΖΙΤΟΤΖΝΙΚΟ ΖΙΣΙΜΟ.

ΕΚΔΟΣΙ
ΤΥ ΥΚΡΑΝΙΚΥ ΚΡΑΤΙΚΥ ΕΚΔΟΤΙΚΥ
ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ 1933

— Δόθικε για στιχιοθέτισι 1/XII—33. —
— Επιτράπικε για εχτίποσι 17/XII—33.—
Εχδοτικό εθνικόν μιονοτ. 30-Ε.Τιράζζ 1000
— Αριθμός παρανχελίας 8514.

Ιπέφθινος σιντάχτις Λ. ΛΕΟ

ΔΙΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΙ ΣΙΛΟΓΙ

Ι ρομέικι ςοβιετικί λιτερατύρα στιν Υκρανία στα στερνά τα δίο χρόνια αχ το εμπριζνό νκυρέ έκανε μεγάλο χαστζιλέα έμπρο.

Ατύτο φοςερά δίχνι, ότι το τβόρτζεςτβο τις εθνικότιτες στις υςλόβιες τυ ςοςιαλιστικύ χτίςυμυ, κάτο απ' το ρυκοβότςτβο τις Λενινιςτικίς πάρτιας, πέρι τέτιο ραζμάχ κε ανάπτικςι (ραζβίτιε), τίλογο δεν ίχε ος ατόρα.

Ενας απ' τυς φανερύς αντιπρόσοπυς τις ςοβιετικίς ρομέικις λιτερατύρας στιν Υκρανία ίνε ς. Γ. ΚΟΣΤΟΠΡΑΒ.

Αλίθια, ότι ςιν. Κοςτοπράβ, αντα ίρτεν στι ρομέικι λιτερατύρα, ίτυν ακόμα κάτο απ' τιν επιροί (βλιάνιε) τυ περιεχόμενυ κε τις φόρμας τον παλιόν κλάςικον (Πύςκιν, Λέρμοντοφ), αλίθια, ότι ι πρότι-τυ ποέμα «ΛΑΜΠΟΣ» μιάζι στι φόρμα «Μτςίρι» τυ Λέρμοντοφ, μα με τιν ποέμα «Λαπός» ςιν. Κοςτοπραβ άνικςεν γιαλιςτερί ςελίδα τις ανάπτικςις τις λιτερατύρας-μας. Σ' αφτό το έργο ςιν. Κοςτοπράβ έδικςεν τον απλόγυτ χάλι μεγάλος μάςτορος τυ λόγυ. Πας το διάλεχτο τον Μαριυπολίτικον ρομέον, πύιο στέκετε πολά χαμιλά αχ' το πςέλος τις λιτερατύρνι γλόςας, πύιο πέμνιν στιν ανάπτιχςι-τυ πας το χαμιλό μπαςαμάχ, οτ' πέραζιν ι τςαρικί κιβέρνιςι βαρί ρυςιφικάτςια κε απ' τα ένα γράδα άλα μααναίδα, —πας ατύτο το διάλεχτο ςιν. Κοςτοπράβ μπόρςεν να γράφι γιαλιςτρό καλιτεχνικό φιλολογικό έργο. Νά πιά ίνε ι μεγάλι ςιμαςία τις ποέμας «Λαμπός», πύιο άνικςεν κενύριο ετάπ στιν ανάπτικςι τις ρομέικις ςοβιετικίς λιτερατύρας στιν Υκρανία.

Το τβόρτζεςτβο τυ ς. Κοςτοπράβ ίνε λυγάς-λυγάς: πιίματα, πρόζα, ςατίρα, φελιετόν κ. ά.

Αφτό, ότι ςιν. Κοςτοπράβ ίνε ραμπότνικος τις εφιμε-

ρίδας, αφτό επιριάζι πας το τβόρτζεστβο τυ σιν. Κοστοπράβ, πύιος το πολά γράφι σατιρίτζεσκι πίιματα.

Κάθε μέρα με ατίτκα πίιματα, φελιετόν, οντραμάιδα αφτός χτιπάι τυς κυλάκυς, σιμυλιάντυς, τεμπέλς, κλέφτυς κε α. χτιπά πας τυς λυγάς-λυγάς σρίβστζικυς τυ κολχόζικυ χτίσιμυ στο ρομέικο το χοριό.

Στο στερνό τον κερό σιν. Κοστοπράβ έγραπσε για το Κρατικό Ρομέικο Θέατρο ένα σκινικό έργο, πύιο ζογραφίζι το πολέμιζμα για το μπολσεβίκικο κολχόζι, για το ζαζζίτοτζνι κολχόζνικο.

Τόρα δυλέβι πας τα διό μεγάλα ποέμες: «1920» κε «Πσες κε σίμερα».

Αχ δαφτύτ τα έργα μπασσχά, σιν. Κοστοπραβ έκανε ένα γράδα μετάφρασι απ' τα έργα τον ρυσικόν κε υκρανικόν σιν-γραφεάδον, σαν τον Μ. Γορκι, Δ. Μπέτνι, Γ. Σσεβτζένκο κε άλι. Ενα απ' τα καλίτερα μεταφραζμένα έργα ίνε «Μπυρε-βέστνικ» τυ Μ. Γόρκι.

Μπορύμε χοριστά να χαράκσυμε, ότι το τβόρτζεστβο τυ σιν. Κοστοπράβ επιρέασε πας το όσιμο κε ανάπτικσι τυ ένα γράδα νέον, τίνα πιάκαν τόρα να γράφυν, σινγραφέον, απ' αφτύς χορίζ σιν. Γάλα Β.

Τύτο το σμπόρνικ τον έργον τυ σιν. Κοστοπράβ ενόνι τα έργα, πύια έγραπσε αφτός στα 1932-33, διλαδί στα πρότα χρόνια τις δυλιάς-τυ στι λιτερατύρα. Εμίς υσσανέβυμε, ότι στο σιμά τον κερό σιν. Κοστοπράβ θα γράπσι τιάλο πολά καλά κενύρια έργα, πύια θα εν άκσια (ντοστόινι)στις ιποχίς-μας, τις ιποχίς τυ γιγαντένιυ σοσιαλιστικύ χτίσιμυ.

Φ. ΓΙΑΛΙ.

Несколько слов о сборнике.

Греческая советская литература на Украине за последние два года сделала сравнительно большой шаг вперед.

Это ярко говорит о том, что творчество национальностей, в условиях социалистического строительства под руководством Ленинской партии, приобретает такой размах и развитие, которых не имело до этого никогда.

Одним из ярких представителей советской греческой литературы на Украине является т. Г. Костоправ.

Правда, что т. Костоправ пришел в литературу, находясь под влиянием стиля и формы старых классиков (Пушкин, Лермонтов), правда, что его первая поэма «Ламбос» напоминает по форме «Мцыри» Лермонтова, но поэмой «Ламбос», отражающей героику гражданской войны, т. Костоправ открыл блестящую страницу развития нашей литературы. В этом произведении т. Костоправ показал себя как большой мастер слова. На диалекте Мариупольских греков, стоящем далеко ниже уровня литературного языка, остановившемся в своем развитии на очень низкой ступени, в силу проводимой царским правительством жестокой руссификации и по целому ряду других причин, — на этом диалекте т. Костоправ сумел написать произведение большой художественной выразительности, насыщенное силой и богатством образов. В этом большое значение поэмы «Ламбос», открывшей новый этап в развитии греческой советской литературы на Украине.

Творчество т. Костоправа весьма разнообразно: стихи, проза, сатира, фельетон, и пр. Но то обсто-

ятельство, что т. Костоправ работник газеты, сильно сказывается на характере, стиле и направлении его творчества. Поэтому преобладающей формой его творчества за последний период является сатира, злободневный стихотворный фельетон.

Изо дня в день хлестким стихом, фельетоном, частушкой он бьет по классовому врагу: кулакам, симулянтам, лодырям, бьет по различного рода срывщикам колхозного строительства в греческом селе.

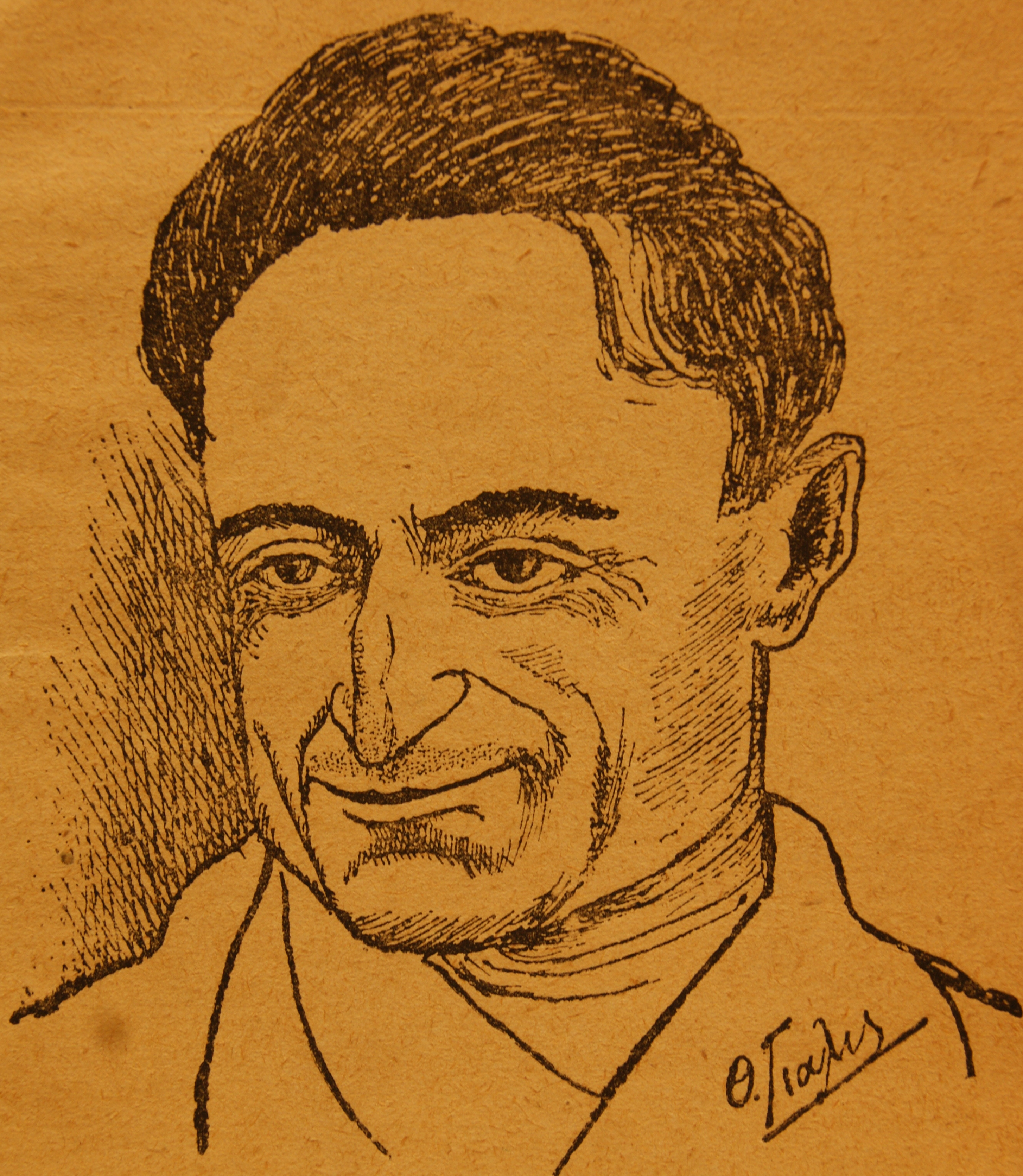
В последнее время т. Костоправ написал по заданию Госуд. Греч. Театра большую пьесу, отражающую борьбу за большевистский колхоз, за зажиточную колхозную жизнь. В настоящее время он работает над поэмами: «1920» и «Вчера и сегодня».

Не ограничиваясь оригинальными произведениями, т. Костоправ перевел целый ряд произведений русских и украинских поэтов на греческий язык.

Отдельно заслуживает быть отмеченным, что творчество т. Костоправа оказало влияние на рост и развитие целого ряда молодых начинающих писателей-греков на Украине, из коих наиболее значительным является т. Галла В.

Настоящий сборник стихотворений т. Костоправа, об'единяет в себе произведения, написанные им в 1932-33 г., т.-е. в первые годы его литературной деятельности. Мы надеемся, что в ближайшее время т. Костоправ, продолжая творчески расти, обогатит нашу, еще молодую греческую литературу новыми лучшими произведениями, достойными нашей эпохи, эпохи бурного социалистического строительства.

Ф. ЯЛИ.

Г. КОΣТОПРАВ

I.

ΓΙΑ ΤΥΣ ΙΡΟΕΣ-ΜΑΣ

Ο ΛΕΝΙΝ ΖΙ!

Μάβρο ςτζάδ
πας το ντυνιά ιπλόθιν.
Στζόπακςιν τον πάτο
μάβρο ςτζάδ...
Τοτ' πες ένα μέρα
υρφανόθαν
Τα εκατομίρια
δυλεφτάδ!
Τις δεν κςερ
γιά ζμόνςιν
το τνι μέρα
Δυλεφτάδ,
εργάτι κε χυριάτ;
Τυνς καρδίες
δεν ςτάθαν,
τυνς τα ςςέρια
Ενα τνα
δε χάςαν το χυβάτ:!
Ζβίχτεν Λένινς...
Ιόχ!
Αφτό εν πςέμα!
Τις πιςτὲβ το άτχο το χαμπάρ;
Ιόχςαμ, λει-τ,

Ιλίτζ ζεστό το έμα
Σ' πάρτιας
τ' καρδία
δε χτιπά;
Ζερ—ατί,
πυ σφιγ τον κόζμο πίνα,
πυ γαρίπ
πλιθένι γιαν-το χυμ, —
Σ' Γερμανία,
'Ιντια,
Στιν Κίνα
Μις
δικάτ τα λόια
δε γρικύμ;
Τις μετρά το προλεταριάτο;
Ζερ μετράς το χὸμα κε χαλίςζ;
Δεν εν τίτκο τόπο
πας τον πάτο
Πυ εργάτ
δε κσέρνι
τον Ιλίτζ!
Λὲνιν—ζι!
Κολχόζνικος—χυριάτος
Κσέρ-το:
Λένινς ·
αχ τα μας δε δάιν!
Πάντα
τζυνυριύτ κολχόζνι πάτος,
Πυ δυλέβ τυ Λένινςκι κομπάιν;
Λένινς—ζι!

Εργατικί τ' καρδία
Ζερ να ορφανύτε γιανκιτέν;
Τις δε χσέρτο:
Λένινςκι τ' φοτία
τζέιτ
πες κάθα
ντόμνα κε μαρτέν!
'Οςπυ κλοθ στον ίλιο λόρια πάτος,
Μις τι θα να ίμετς χοριζμέν!
'Οςπυ ζι
το προλεταριάτο,—
Λένινς—
δεν πυθέν!!!

Γενάρι, 1933

NIKYME!

Μπολςςεβίκι νὶκςαν τιν αέρα!
Ζερ κανίνα δύγυνε νυμπάτ!
Ας ολνὺς πςιλὰ ςτι στρατοςφέρα
Σίκοςαν αφτί το ςτρατοςτάτ!

Κε αφτό τιν όρα πας τον πάτο
Κατοντὰρια βέρςςα λον τυ χυμ,
Ιπλοςαν μακρὶ κενὺριο στρὰτα—
Πέραςαν τ' πυςτίνια Καρά-Κυμ!

Κάθε ις μπιλτράιςεν χὸρια-χόρια:
— Τ' εν ςε μας αύτο μέγα δὶκς:
Δεν μπορὺν να εν ατίτκα ζόρια,
Πὺια δε νικά-τα μπολςςεβὶκς!

ΛΑΜΠΟΣ

(„ΣΤΥ ΣΤΡΑΤΑ")

Ροτάς-με, τί αςπρίζ μακρά
Χαρςςύ στο τζαπ, πες-τα δεντρά;
Ατό εν Τζανταύρ τ' χυτρά!
. . . Σ' χυτρά αβλάχ πυχνίζ αμάκς.
Τυ τζολ παντύ—χλυρό μιτάκς!
Τιμίζκο, κρίο κε βαθί
Κε γιαλιςτρό άμα ςπαθί
Περνά ποτάμ. Αςα μαρέις,
Ατί νιγλά, πςιλά ςιλβέις
Τρομάζνι ς' ποταμί τ' γιαγά,
Θαρίς το φίλο-τυν ρεγά!
Τα άςτρες κρέμνι χαμιλά
Κε φένκυς τεκαράν γελά . . .
Φοςέρνιν κρίο υρανός
Πυ τ' εν κε τ' ίτυνε θεγός!

Αν εν τα μάτιάς κοφτερά,
Καμία αν βριςςκάς ς' χυτρά
Κε να ντρανάς ιςακατφόρ,—
Να φένετ τάτας το μυρμόρ.
Πες τα ςιλβέις, ςμα στο νερό,
Ναμί θαρίς να εν σταβρό:

Χυντρό, πασςί, μπιλνί πλατί
Απάνυτ έβαλαν ατί!
Πςιλό κατέα καμ-τον στζάδ
Κε ντρανιςςκάτ πέστο πιγάδ,
Πες το χυτρά πιχτά ςκυτνά
Λαλί τζυμπάνυς τλυπ-ζυρνά.

Περνύν «ζαμάνια κε τζιρύς»!
Πςςιράς νυνίζ'ς—τζαχ χάνιτ νυς!
Γο κε παπάςςας—ίμνετς μκρί
Μις αντα πέμναμ αρφανί,
Κορμένςα, μάναμ Ιδγενί
Τι πόρςιν να μας βριςςκ τζαρά
Κε μπαριςςτράιςεν-μας ς' χυτρά.
Το ζίςμο ίτυν στεβαρό.
Φαί—πςομί αν το νερό.
Μις τζάγιβαμ μιςκάρια, χνα,
Σικύμνιτς, ἐπιφταμ ςκυτνά.
Στερ,—πέρασιν πολά κερός—
Χορίςτα γο αν τον Λαμπὸς.
Γο δάβα απ' αδό μακρά
Τος ίτον ς' Τζανταύρ τ' χυτρά.

Πολά ζαμάν τι πέμνιν στερ—
Ντυκύςς! Πες ένα στυρυτέρ
Ατό το ανέμο-καλίς
Πίρεν ας χὸρα-μας πολίς!
Τι χάθιν στο ντυκύςς Λαμπος'ς—
Τος γίρςεν ας ολνύς αργός,
Κε γίρςεν «ίτμος» μπολςςεβίκς!
Τζαχ ςίφτε ςόρεπςιν τ' γαρίπς.

Σορέφταν κάποσυ νυμάτ
Κε πςςίρςαν γράφαν ςτο οτριάτ. .

Ε, «β ντεβιατνάτςατομ γοντύ»
Τ' φοτία κέιτιντον παντύ!
Παντύ, —πυ έκλυθις—ντοςςμάν!
Το ζίςιμο ίτυν «ντοζ-ντυμάν»
Στα τζόλια πράτανεν Μαχνός,
Πολίς, πολίς χιρλάιςεν τός!
Σ' ατόνα γλίτοναν χοριάτ—
Ντρανάς—καράτελνι οτριάτ:
Για Μάι-Μαέβςκις, γιά Σςκυρός
Τις ίτυν τι' άλο φοβερός!
'Το ζμόνιμο απςά τι περ:
Ατός-πα: «δος», αύτ-πα—«φερ»!
Φερ κόζμο, πράμα, ζαιρέ...
Ζαμάνια πέραςαμ, αμπρέ!

* * *

Ατό ςυρύ πολά κερός
Χαμπάρ δεν ίχα ςτον Λαμπός.
Στερ—ςον ςα φτία-μ το χαμπάρ:
Ενα κερό ςμα ςτο μπαζάρ,
(Τίλογα ίλεγαν-με ςτερ,
Το ίτυνε πας το βραδμέρ)
Χαρςςύ ς' δικά-μας τ' παρτιζάν
Ντυςςμάνυς κζέιν χαμπαριςτάν.
Ος πυ καντέιν καλό ςκυτίν,
Λιςςάρκα ντόχτανε ατίν.

Πυ ίβρανε τ' ατζέλ γιαςςλάρ,
Ατί παντύ πας το χυρτάρ
Το έμα στάθιν γιάν το τζιχ...
Δικά-μας πέμναν άλιαχ λιγ,
Κε νύνςιν κάθα ις ατότ'
Να ςαχιντράιβεν τον δαφτότ.
Λαμπός'ς δεν πόρςιν αντ' γερά
Να γιαγαλέβ πολά μακρά.
Πες ένα τζαλιμένο ζαν
Τος μλόθιν 'πκάτο στο τζαράν.

* * *

...Πες το χαμίςς, πες τα φρατέις
Περνύν τα μέρες-τ, τα βραδέις-τ.
Παντύ ντυςςμάν... κυρμένυς μλυτ
Σαχνέβ ς' ατίντς να φανερύτ.
Καμία, αντα εςς τζαρά,
Σ' κανύς τυ όφτιρο χυτρά
Περάζ-το όςπυ κςεμερέβ
Κε ζμπδάζ απςά να γιαγαλέβ!

Λαμπός ςμα ς' χόρα το πρατί,
Τζανκλίχτιν ς' Τζανταύρ το φτί.—
Αντ' ένα βρυςςιγό βραδί
Δικότ το μέγα το πεδί
Περ' ντάματ δόδεκα αλγάδ
Κε νίχτα γιανασςέβ ς' χυτράτ.
Λαμπός-ς—παπάςςας—το τυ ςατ,
Πες κλύνια έπεςιν, κιμάτ...

Κυρμένυς, τος-πα ίςςιν πςςί!
Τί ίτυν όχςυ: ςςυ-βρυςςί,
Σχυτνία—βγαλ ματίς το φος!
Στον ίπνο-τ τ' ίκςιντυ Λαμπός-ς:
Πές το μπαχτζά, ςμα στο πιγάδ
Κατέβαν δόδεκα αλγάδ,
Τυρμάςςεπςαν χαρςςύ στο τζαπ...
Πολά να λέγυ τ' εν ιςάπ:
Πιρναμί ςίμοςεν πιρνός—
Σι άρταχ ίςνε ορφανός!!!

* * *

Περνύν ζαμάνια κε τζιρύς...
Πυ εν ατόρα Τςανταύρς;
Μακρά! τος μέγας ςυρμπατζίς
Πρατί ςτο Σέρμπια γιαλτζίς!
Πότε τι' άν εν-πα, τος νυνίζ,
Το εμπριζνό να τυ γιρίζ:
Ατί-πα—για τι μας πολί
Βαςτύν ς' χαρδία-τιν χυλί!
Καμία—τό-πα όρα εςς—
Μις παλ' να κζένυμ στο κυρέςς.
Ατότ ναμὶ τρομάζ τυ ςςερς!
Ας ίςε ίτμος, ας το κςερς:
Το δλία πςςίρςεν-το Λαμπός' ς,—
Τυ μπίτεμα-τ θα εν δικός!!!

...Δεν ίτυν ςτα γοργά, πεδί,
Ατίτκο όμορφο βραδί!
Τα άςτρες κρέμνι χαμιλά
Κε φὲνκυς τεκαρὰν γελά...
Τιμίζκο, κρίο κε βαθί
Κε γιαλιςτρό αμα ςπαθί,
Περνά ποτάμ. Αςα μαρέις
Ατί νιγλά πςιλά ςιλβέις
Τρομάζνι ς ποταμί τ' γιαγά,
Θαρίς τό φίλο-τιν μεγά!

Μαριύπολι, XI-1931.

ΣΙΜΥΡ...

(ΣΤΟ ΚΟΚΙΝΟ ΣΤΡΑΤΟ)

Πέμναν απίςο δεκατέςερα χρόνς...
Στράτις πολά περαγμένα...
Μίρκςεν ντυκὺςς, ςινεφιάςεν κερός—
Τα τφάτια-μας εν' τμαγμένα!

Στέκετε αφόβιτα
Κόκινος Στρατός!
Το κόκινο το άςτρο
Δὺι-μας φος!

* * *

Κςέρνι ντυςςμάν-μας το έχυμ χυβάτ...
Αφόβιτα κάμυμ δλὶα...
Απίςο-μας—ντρα—ντυνιανί εργάτ
Αχ τυ Κίνα ος τυ Γερμανία!

Μπεν ςτά δεκαπέντι
Κόκινο Στρατός!
Υςέβυμ μέρα ς'μὲρα,
Περνά κερός!

* * *

Σένα, εργάτο, πιλίγυμ νταύςς!
— Τι θέλυμ μις τόπατα κςένα,
Αμα αν μπάζνι-μας στο ντυκύςς—
Τα τφάτια-μας εν τμαγμένα!

Χρόνο ς' χρόνο όςεπςι,
Κόκινο Στρατός!
Νικὰ, νικά παντύ-πα
Το ςοςιαλιζμός!

23 το Φλεβάρι, 1932.

ΣΤΙΝ 1-ΤΙ ΑΒΓΥΣΤΥ

Τμαγμέν ας ίμετς κάθα μέρα
Να βγένυμ πάλι στο ποχότ.
Τ' στερνό το χρόνο στον αγέρα
Παντύ-πα μίρκσεν το μπαρότ.

Εκί—πυ ίλιος ινισσκάτε,
Εκί,—πυ ίλιος βασιλέβ,—
Καπιταλίστις δεν κεμάτε,
Ντυσσμάνος πάλι χαραχλέβ!

Τα δλίες στιν Φράντσια, στιν Κίνα
Διχνίζνε ίσα κε σοστὰ
Ντυσσμάν το τμάχκνι μίνα ς' μίνα
Να βγένυν πάνο-μας ζμιχτὰ!

Πσσιρσέτ! Κοτνίζνι όλος πάτος
Το ὲμα πάνο παλ' αν σταζ.
Επαναστατικός εργάτις
Γιρίζ το φρόντ χαρσσύ στα σας!

Στιν πρότι 'Αβγυστυ τιν μέρα,
Τος φέτος βγένι στο ποχότ.
Καλά το κσέρι— στον αγέρα
Βαρέα μὶρκσεν το μπαρότ.

Ζμιχτέτ εργατικί τα γράδες
Γιαν ανικσκέσσα τα νερά!
Εκί, πυ χτίζυν μπαρικάδες—
Ι ρεβολιύτσια εν σμα!

Αβγυστο, 1932

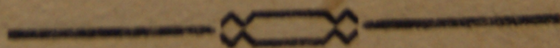
15...

Τόςα χρονς —
　　　　το προλεταριάτο
Το χισμέτς ςι έχιςτο ςυ ςςερς,
Τόςα χρονς απίςο —
　　　　　　　πας τον πάτο
Ανικςκέςςα μίρκςεν ςτυρυτέρς.

Τόςα χρονς
　　　　ι κόκινι ςιμέα
Αλυβλέβ πες όλυ τυ ντυνιά.
Πας το τιόρκυ,
　　　　φοβερό ςτιρέα
Ντυςςμανί τα μέρες εν κυντά!

Τόςα χρονς —
　　　　εργατικά τα μπέλια
Χυμ κε χόμα βγάλνε υρτανφόρ:
Για τι μας —
　　　　　　　βαθένι τα τιμέλια,
Τον ντυςςμάνο —
　　　　τμάζνε-τον μυρμόρ!

Νοέμβρι, 1932.

ΤΡΑΓΥΔΙ

Ντρèχνι τα μέρες ένα γιυρύχ,
Το όρα ςτέκςιμο τ' èςς...
Για το μπολςςεβίκικο μυμυρλύχ,
Κολχόζνικο, τμάχτ ςυ κυρέςς!

'Ανεμος φίς-ςιν
Το τζòλ κεματίζ.
'Ιτμος για ίςι,
Κολεχτιβιςτίς;
Ενα βδομάδα
'Ορά πιμέν—
Κάθα μπριγάδα
Τμαγμèνο ας έν!

* *
*

Στα μέρες τυ τζάλεμο—ολ-πα στο τζόλ,
Τμαρèβυμ τ' σπορά-μας ςοστά!
Πες κάθα κολχόζ, μαχιτίς κομςομόλ,
Στα έμπρυ τα γράδες στά!

Τìποςπα στέρας
Ναμί πατζαρίζ,—
Τμάχτ έμπρο μέρα
Καλά, τρακτορίςτ!
Τίποςπα στέρας
Ναμί πατζαρίζ,—
Τιμάςι τ' άλγας
Καλά, αλγατζίς!

Κλέφτας, κυλάκς, ποτκυλάτζνικς, υκνιάρ —
Κανίς πα να μι πιμέν:
Τίνα «δυλέβνε» με τ' γλόσα, με τ' χλάρ, —
Τόπο-τιν μὲσα-μας τ' έν!

'Αστρες πας χόρα
Ντρανύν φοσερά...
Τμαρὲβυμ αντ ν' όρα
Δικό-μας τ' σπορά!
Δύγυμ κενύριο
Πσομί τον εργάτ, —
Δύι-μας εργάτις
Το θέλυμ τ' χιζμάτ!

II.

ΚΑΡΦΙΑ ΣΤΟΝ ΝΤΥΣΣΜΑΝΟ

ΕΝΑ ΜΙΡΑ...

... Κλέφτ κουβάλναν τα μαχςύλια...

— Πίρες;

— Πίρα.

— Πόςα;

— Τρία.

— Τρία πύτια;

— Ιόχ, ςακύλια!

— Σί-πα;

— Γὸ-πα.

— Φινυμία!

* * *

Στο μπαζάρ...

— Μαθέο!

— Ιόρκα!

— Πύλςις;

— Πύλςα.

— Πόςα;

— Τρία.

— Σί-πα;

— Γό-πα.

— Φερ' μαχόρκα!

— Ἴπςι.

— Νάζις.

— Φινυμία!

* * *

Πέςυ Δόπρα.

— Καλιμέρα!

— Σί-πα;

— Γό-πα!

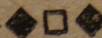
— Πίρες;

— Πίρα!...

— Τιχαντάρ ςι δόκαν ςτέρα;

— Δέκα χρονς—δικός τυ μίρα!

Αβγόςτυ, 1932.

„ΚΟΠΕΡΑΤΣΙΑ... ΠΑΣ ΤΑ ΤΡΟΣΣΑ“

Πρέντ τυ πραβλένια στο Τζερμαχλιότκυ τιν κοοπεράτςια Εκζάρχος πὶρεν στο Ραιμπάζα τις Μαριύπολις ςςέια κε όςπυ ὲςυςεν στο Τζερμαλὶκ πύλςιν στο μπαζάρ, στο ζαβότ κε στό ςτ. Κάλτζικ λυγάς-λυγάς ςςέια ςε'250 ρυβ. 42 καπ. Αντα τον ρότιςαν, τί ντέπ πύλςεν-τα, Εκζάρχος ίπεν: «όλυ ένα, τυ τοβάρ να στέκιτ πες το τκαν,—κολχόζνικι δεν έχνι καπίκια να το αγοράζνι».

Ενα όμορφο ι μέρα,
Πότε—λέγυ-ςας το στέρα,—
Δάιν Εκζάρχος στο μπαζάρ
Απατί να φερ τοβάρ.

Πίρεν ςςέια ένα δία:
Τύφλις, μπότικις, τςανκία,
Εν τςιμπέρκες κε λικέν,
Εκςι βίβαρκις-πα εν.

Τ' μπρίτζκα-τ γιόμυςεν-το ςςὲα...
Τ' άλγο-τ' τςίχκετ, πάι βαρέα.
— Νο-ό, μανίτςαμ, νο-ό, τυρύ—
Δεν δυλέβυμ κυτυρύ!

* *
*

Μία τιάλο:—Καλιμέρα!
— Τρρρ, τυρύ! Σι ίςε, Βέρα;
Πόςα μίνες, πόςα χρόνς!
Τί καμ ςίντροφος Λεόνς;

— Ζομ το γάλια, δοκςαςία.
Να αγόραζα τςανκία:
Το ζεβγάρ — αν εν ςοςτό —
Κςςάζ κανά δια κατό:

— Θελς τςανκία — πέ-το μένα!
Στο Ραιμπάζα παριμένα
Εχυ τύφλις-πα καλά:
Τα καπλύκια-τιν πςιλά!

Αςα τύφλις — τράντα τρια,
Λίγο μύφτζα ςα τζάνκία.
Τί να πὲρυ ας' αφτά:
Αλαί τράντα εφτά!

Πίρεν τύφλις κε τςανκία,
Βέρα ίπεν «φινυμία!»
— Νο-ό!... το ςτράτα παλ πυχνίζ,
Τ' μπρίτζκα-τ πάλι νταγτανίζ!

— Ο, Εκζάρχο! Πύθι έρκις,
Πυ τα ίβρες τα τςιμπὲρκις;
Ιρταν στο ζαβόντ χαρςςύτ
Αιαχτάςςυτ κε χυμςςύτ.

Πύλςιν παλ καμπόςα ςςέια...
Κλοθ ςτο Κάλτζικ το ςτιρὲα,
Τ' πύχνα ςςκρό γιάντο ςαχτάρ,
Τ' μπρίτζκα εςς λαφρό γυμάρ.

Αρτάχ βράδνεν. Ίπςαν φόςςα...
Το «ποτρέμπ-μας» πας τα τρόςςα
Πάι λον ςτράτα—τρι-κι-τικ! —
Τρι-κι-τίκ στο Τζερμαλίκ!

Ας το ςτάντςια (αλίθα!)
Εκςι βίβαρκις πυλίθαν...
Τ' μπρίτζκα όφτιρο εν παλ,
Γιάν Εκζάρχο το κεφάλ!

Οχτόβρ', 1932.

„ΚΟΜΠΑΙΝ“

Στο αρτὲλι «Λὲνιν» (χ. Τζερμαλὶχ) πες' το τζόλ ςμα στα τζαρὰνια πιάχαν διο χολχόζνιτσες, τίνα ἐχλιπςαν χε κατέςοσαν αλόνιςαν ἀπὸ 2 πύτια χιρθάρ χάθε ίς-τιν.

Το Αμέριχα τ' ναμλίδχο
Αχ' τα μας μαχρά δε δάιν:
Τζερμαχλιότες μοναχί-τιν
Φέτος έχαμαν «χομπάιν»!

Το ας' τ' άλα τα χομπάινα
Δε μπορίς να το χορίζς:
Γιανας̧ςέβ ςμα στα τζαράνια,
Αλονίζ χε αβορίζ!

Το «χομπάιν» τμαρέβ τεμίζχα
Το χολχοζιχο τ' μαχςύλ:
Βαλ τυ άςςιρο ς' μαρέα,
Το ζαιρέ πες' το ςαχύλ.

Το «χυμπάιν» δε χριάςςχετ τράχτορ
Κε μπενζίν δεν αρατὲβ,
Πες' τα τζόλια μέρα-νίχτα
Με το χόπανο δυλέβ.

Στο Τζερμάλίχ ζντανά χομπάινα
Τόρα χζέβαν στο μιντάν:
Τα πρατύν αμα τζυμπράνια
Πες χολχόζιχο το ζαν.

Ις-τιν εν Τσεχμάχ γινέχα,
Αγιαχτάςςατς εν Χαμπάχ.
Ντρανιςέτ ας' ίννε πάντα
Στα μαχςύλια-ςας αβλάχ!

„ΖΕΡΝΟΥΛΟΒΙΤΕΛ“

Ζέστανιν του πύχνα.
Ιλιος ςκυτ πςιλά.
Χρίςτυς πες τα ρύχα
Πέφτι κυνταλά.

Σ' χαλτιρμά απκάτυ
Νάςτα αμπαλόν.
— Σόντυ κυνταλέφκες,
Σίρι πες' αλόν!

Αντ' ατίτκο τ' μέρα
Σ' χόρα τ' εν κανίς.
Στο ποτάμ απέρα
Φένετ κατ πυχνίζ !

Σίμυρ το μπριγάδα
Πςςίρςεν αδορίζ...
— Φερ' αδό το ρύχυμ,
Σόντυ μπαρπαρίζς!

Χρίςτυς φόρςιν ρύχυ,
Κζέιν αχ το γιρί.
Το ποτάμ ςτον ίλιο
Γιάν τ' αφτό τ' φλυρί.

Πέρασιν-του Χρίςτυς
Ποταμί τ' κυπύρ.
Σόννι-το γινέκις,
Σόννι-τον αγύρ.

— Ρέγαςις; — Βαρβάρα
Ρότςιν γιουρυχτά. —
— Πάτςιν-με τρομάρα
Στον πιρνό τζιςτά!

* * *

... Δεν περνά αβόρα
Σ' μολοτίλκα ςμα.
— «Εχ. να πέφτς ατόρα
Πκάτο ς' χαλτιρμά!
Βζέγνιςι στο δλία,
Κάμι γιάν το βοδ...!»
Βέαλκας τ' κρυτίλκα
Χρίςτυς πςςίρςεν κλόθ...
Ενα όρα Χρίςτυς
Εκλυςιν για ιόχ, —
Πιάςτανε τα μέςα-τ.
(Εν ζαμπύνς μπαρόχ!)
Πέτακςιν το κλόςμο,
Μπυςςατρέβ το ζνάρτ...
'Επεςεν—ιπλόθιν
Πας' τζαράν τυ ςτάρ!
Τί καλό να πέφτις
Αιτς πας το ζαρέ:
Το ζαρέ πες τζόπας
Μάνι-μάνι ρε!
Φύςκυςαν τα τζόπις-τ...
Σκόθιν. (Τις τυ κςέρ:
Δία κιλογράμια
Κάθε ένα περ!)

Σκόθιν, γιάν-το φίλο
Πςςίρςεν παλ' τρομάζ...
Καλτιρνέςςο ίλιος
Δεν τον δόκιν χλάς.

Γάλια-γάλια Χρίςτυς
Δάιν ςτον μπριγαδίρ.
— Φόντις ζαμπυλνάιςις,
Γιρ αςπί. ςας, γιρ!

* * *

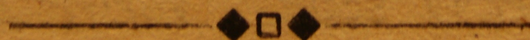
Νάςτα πες' αβόρα
Πεφτ αμα μπαράςς.
Το κεφάλ-τς δεν φένιτ
Πίςο ςτο γιαμπάςς.

Χρίςτυς έμπιν πέςυ.
— Φςαλ τυ πιντζιρέ!
Σίκυ, παρ τυ ρύχυμ,
Φτιόρυ τυ ζαρέ!

... Χάθιν το τρομάρα-τ'
Τραγυδά, γελά...
Πάλι πες τα ρύχα
Πέφτι κυνταλά!

Σ' χαλτιρμά απκάτυ
Νάςτα βυλυνιάζ...
— Τί λες, Χρίςτυ, αλ' πα
Κάμνι γιαν-τι μας;...

Αβγυςτο, 1932.

„ΣΥΡΜΠΑΤΖΙΔ"

Το ινβεντάρ ςτο αρτέλι «Οςβομποντίτελ» (χ. Μικρό-Γιανίςολ) ςτέκετε όκςο, πες ένα όφτιρρ αβλί. Απκάτο ςτο ςςον μολοτίλκα, μπυράνάιδα κε άλα.

Τα μαςςίνες αν φυχράς —
Τίτκα λόια αγρικάς:
— «Πες' αρτέλςκι τυ αβλί
Μις ςορέφταμιτς πολί.
Ιτζ' κανίς τι κρύι ςτυ νυ-τ
Τ' ινβεντάρ το χαραμύτ.
Γιά ςτζυπάζ-μας κρίο ςςον,
Γιά βροςςίς απ' πάνο ςςλον.!
Γιανασςά τίνα περνά,—
Ντρίλια, μπύκερια ντρανά.
Τ' έν μακρί δικό-τ' χαρά:
Ανικς κόμα εν μακρά!
Πες' ν αβλί αν πάι—μπρυμτά
Πας τα δόντια τςιμπιτά.
— Τίς πιτάι—λε αντ' χυλι—
Μπυρανάιδα πες' ν' αβλί!!!

* * *

Τον πρόεδρο Αναμάτ
Μπριγαδίρος καμ-τον ματ:
Αναμάτς χαρςςύτ γελά:
— Μις πορέφκομιτς καλά!
Ας μαρέα λέγι αλ:
—«Φένετ-μας, αντίς κεφάλ,
Σις, πραβλέντςι—«ςυρμπάτζιδ»,
Πρέπνα έςςιτ... κολοντζίθ!»

ΠΕΡΑΣΕΝ ΚΕΡΟΣ...

Πες τ' αρτέλι «Λένιν — (χ. Τζερμαλίχ) κυλάκος Τζενγάλς Στάβρις—ζαβχός, τ' γινέκα-τ έβαλεν-τιν να καμ δλία πες' το ςτολόβκα. Ολο τον κερό ατός κε γινέκα-τ έκλεφταν προτύκτες αχ το κολχόζ. Το ραιόνι μπριγάδα ìβρεν πες Τζενγάλ τ' χαραλτί 14 τόπς μυλυμένα λυγάς-λυγάς προτύκτες. Τον Τζενγάλ καρτακόλςαντον αχ τυ κολχόζ κε δόκαν-τον στο ςὺτ.

Μέρα ς' μέρα, μίνα ς' μίνα—
Πέραςεν κερός...
Τζενγάλ Στάβρις (δοκςασία!)
'Ιντυνι ζαβχόζ' ς!
    — «Τόρα κςέρυ τί θα κάμυ —
    Στάβρις τ' εν απλός!»
    Κε τ' γινέκα-τ ςυ ςτολόβκα
    'Εμπαςιν ατός...
— Γινεκίτςαμ! ίπεν Στάβρις —
'Ιμετς δι' νυμάτ...
Αν μπιτέβ τύτο το χρόνο —,
Τ' άλο πςςιριςςκάτ!
    Το γιαςςλίχ-μας μάνι-μάνι
    'Οςυν πάι περνά...
    Αν γερνύμιτς έμπρο μέρα
    Τίς να μας ντρανά;
'Ελα ας κάμυμ «ζαγοτόβκα»
'Αλμα, βύτρυ, ςτάρ...
Σι κυβάλ αχ το ςτολόβκα,
Γο—αχ το αμπάρ!

* * *

Το κυβάλεμο πςςιρίθεν...
Πὲρανιν κερός...
Τζενγάλ Στάβρις ατό τ'ν όρα
Τ' ίτυν «αρςςιζνός».
«Βαχτ αν ὲςς-ς—λαφρό το ζίςμο:
Πυ τι ςπέρς—φιτρόν»!
Τςενγάλ Στάβρις—κλέφτ κε ςςέριτ,
'Οκςυ-πέςυ μλόν!

* * *

Αποβραδίς ςινεφιάςεν.
Βυρυντά κε ςτραφτ.
Σκότιν—πίςα. Τζενγάλ Στάβρις
'Οκςυ πςςίρςεν ςκάφτ.
Μάβρο χόμα... μάβρο δλία...
Σκάφτ Τζενγάλ το μπελ.
Παραχόν ς' ν αβλί-τ αλέβρι,
Μλον κλεπςμένο μελ.
Στυρυτέρς. Πιλός. Βρυχάδες...
Κρέμιτ ςςκρο τυμάν.
Στάβρις ίδροςεν. Κυκύτζα
Βγαλ πας το ταβάν.
Σπίτ, κριφά, χαρςςύ ς' ικόνα—
'Ιφτ Τζενγάλς κιρί...
—«Θέμο! πες το τιζακόνα
Μύλοςα τιρί!
Το κριβάτ ςτζυπάζ καρτόπλις
Κάπυςο τζαράν.
Αλμα, ςάλα κε μαντςίρα
'Εχυ πες αράν!

'Οχςο μύλυςα αλέβρι
Π' κάτο ςτο χυβρά.
Ντρα καλά να μι τα βρίςςκνε
Ο;πυ εςς τζαρά !»

* *
*

Μέρα ς' μέρα, μίνα ς' μίνα,
Πέραςεν κερός . . .
Το ραιόνι το μπριγάδα
'Ιρτεν ςτο κολχόζ.

Τράβςιν πίρεν απ τον Στάβρι
Το δανκό-τ το γλέπ,
Φανέροςιν τον κυλάκο.
Κάθςεν-τον πυ πρέπ !

Δεκέβρι, 1931.

„ΙΖΟΜΠΡΕΤΑΤΕΛΣ"

Στο χ. Μικρύ-Γιανὶςολι πες ένα χυτρά ίβρανε κριφό μλάρ με τυ πύγιυ ὶλεθανε ζαιρὲ κλεπςμὲνυ κε μυλομένυ.

Φυκριθίτ χαμπάρια ς' χόρα
Στο Γιανίςολ, ςτο Μικρὸ...
— «Εχ, τυ ίλιζμο ατόρα
Ιντυν μύτλαχ ςτεβαρό!

Τα κλεπςμένα τα μαχςύλια
Πςςίρςαν τρόγυντα πινκύς...»
Νύνζιν άιτς «ιζομπρετάτελς»
Χοτραντζίς ας «Πιρατκύς».

— «Γό-πα άςςιρο τι τρόγυ.
Αρταχ λίγο κοφτ' τυ νυμ:
Τί τα χράςτα κςένα μλάρια,
Γο να κάμυ απλογνύμ!

Τις αλέθ-πα—δύι αλέβρι.
Αν ςορέβυ τυ «μερτζὺκ»
Γο λαφρά ας τον Δεκέβρι
Να κριμίςςκυμ ςτον Κυτζὺκ!»

... Πὶρεν κςίλα κε ταχτάιδα,
Πςςρςεν τ' δλίατ—ίβρεν τζζοςς!
Δία μκρά μλαρι χαιάιδα,
Μαχοβίκ—κοςίλκας τρόςς...

... Κλοθ' τυ τροςς—πες τα χαιάιδα
Τναζ τυ σταρ ασύ μυιδόν,
Ας χαρά-τ «ιζομπρετάτελς»
Τραγυδά άμα ςςυλδόν...

* * *

Τα μακρέα τα τραγόιδα
Ιχαν μπίτεμα κυντό:
Τί νυνὶζ ατός ατόρα,
Αντα κάθιτ πέςυ Ντόπρ!

Δεκέβρι, 1932.

ΜΑΣΣΑΛΑ, ΚΙΡΑ!

Κομςομόλτςι ςτιν γιατζέικα χ. ΤΖΕΡΜΑΑΙΚ όλι δυλέδυνε υντάρνο πες το τζόλ για το τμάρεμο τα χοράφια, μόνο κομςομόλκα ΣΕΡΚΥΤΑΝ ΚΙΡΑ δεν βγένι ςτι δυλιά, ας αφτό κεμόνο, οτ' ςαχνέβ... «ναμὶ μαβρίζ τον πρὸςοπο-τς αχ τον ίλιο»!
Κομςομόλτςι έβγαλαν τ' ΚΙΡΑ απ τα γράδες-τιν.

ΣΕΛΚΟΡΟΣ Κ.

Ιλιος ςκύτε υρτανφόρ,
Υρτανφόρ, υρτανφόρ.
— «Σίκυ, Κίρα, ςίκυ, φορ,
Σίκυ, φορ,—μπρέ!

Σκόθιν όλυ τ' μαχαλά,
Τ' μαχαλά, τ' μαχαλά!
Σόντυ πέφτις κυνταλά,
Κυνταλά,—νε!

Σι θαρὶς εν ςαμπαχτάν,
Σαμπαχτάν, ςαμπαχτάν;!»-—
... Σκόθιν Κίρα Σερκυτάν,
Σερκυτάν—α-α-α!

Ντράνςιν Κίρα ςτο γιαλί,
Στο γιαλί, ςτο γιαλὶ:
— Ιμε όμορφος, καλὶ,
Βύι, καλὶ,—βύι!

Στερ τα ςςίλια-τς μπυγιατρέβ,
Μπυγιατρέβ, μπυγιατρὲβ
Κε τα μάγλατς τζζατμαλέβ,
Τζζατμαλέβ—τφύ!

— «Αντ' ατίτκο το τζιράι,
Το τζιράι, το τζιράι,
Τις γιρὲβ ςτο τζόλ να πάι,
Τις να πάι, τις;
Ζερ βριςςκάτ να θελ κανίς,
Χε, κανίς, χε, κανίς,
Αχ τον ίλιο να μαβρίζ,
Να μαβρίζ,—ιόχ!

'Το ςε μένα δεν φελά,
Δεν φελά, δεν φελά,
Ιόχςαμ, ίμε το μαγλά,
Γο μαγλά, γο!
Τόρα άμα νκυβαρίτς,
Νκυβαρίτς, νκυβαρίτς,
Να ιπλὺς πες το ςτζαδίτς,
Στο ςτζαδίτς—αχ!

Ιόχ-κε με το κομςομόλ,
Κομςομόλ, κομςομόλ,
Να δυλέβις πες το τζόλ,
Πες το τζὸλ—φυ!»

Αιτς αντάματς ςαμπαχτάν,
Σαμπαχτὰν, ςαμπαχτάν,
'Ιλειν Κίρα Σερκυτάν,—
Σερκυτάν—ντα!

... 'Ιλιος τιάλο ςκυτ πςιλά
Κε γελά, κε γελά:
— Κίρα, Κὶρα, μαςςαλά,
Μαςςαλά—ςι!

Γιάν τι ςένα «δυλεφτάδ»,
«Δυλεφτάδ», «δυλεφτάδ»,
Τίνα πέφτνι πες το ςτζάδ,
Πες το ςτζὰδ—χρ-ρ-ρ!,—

Λέγνι-τς άλι δυλεφτάδ,
Δυλεφτάδ, δυλεφτάδ:
— Πρατ απ' πέσυ ςτο κυπάδ,
—Χαθ!...

ΤΕΜΠΕΛΣ ΒΑΝΙΑΣ

Τον τεμπέλι **ΝΟΣΕΝΚΟ ΓΙΥΒΑΝ** κολχόζνικι αρτ. «Υντάρνικ» (χ. Μικρό-Γιανίςολι) έβγαλαν-τον απ το αρτέλι κε αποφαςίςανε (ποςτανοβίλι) να τον βγάλυνε όξςο απ τιν Υκρανία.

Σελκόρος Μ.

Χοριςτά ςτρατίτςες
Πες τα καλαμίδα,
'Επεςαν—ιπλόθαν
Χάλις μάβρα φίδα.

Πόθι με τ' κοςίλκες
Πέραςιν τ' μπριγάδα,
Τα πςιλά τζαράνια
Στάθαν γράδα-γράδα.

Στο γιαρτίμ τ' μπριγάδα.
Νά ςτιβάζ τζαράνια,
Πέλςιν μπριγαδίρος
Νόςενκο τον Βάνια.

Βάνιας,—αχ τυ δλία
Ιτζ' το φτί-τ δε χλένιτ, —
Ος πυ ντράνςαν λόρια,
Μπδίνα-πα τι φένιτ!

Κάθα ίς-πα κςερ-το,
Πυ να βριςςκ ατόνα:
Γιά απκάτο ς' μπρίτζκα,
Γιά ςμα ς' αςςιρόνα!

Τ' εν φαιντά, — τον Βάνια
Αλ' να τον χατρέδνε, —
Τος δρισςκάτ απλόγυτ,
Αντα μαερέδνε!

Τ' εν κανίς, ςτο φάιμο
Να πατά τον Βάνια:
Χλιζ ολνύς τ' γυλιάρς-πα
Στι ςορεδνοδάνια!

Φόντις άιτς πορέφκετ
«Τὸ τυ χαιρςίζκυ»,
Βάνια το τρυτκνίζζκα
Πέςυ εν τιμίζκο!

Φετιζνό το χρόνο, —
(Χριάζετ να το κςέρις)
Πέραςανε ἀρταχ
Τρία κατό μέρες.

Αρταχ να γιρίζνε
Πίςο τ' ιρανίδα, —
Βάνιας έχι μόνο
20 τρυτοτνίδα!

'Εμαθαν τον Βάνια
Ολα τα μπριγάδες,
'Εδγάλαν τον Βάνια
Οχςο απ τα γράδες!

Για να χαν απ' πάνο-τ
Βάνιας τυ υκνία —
Να τον δγάλυν όκςο
Απ τιν Υκρανία!

Σεπτέδρις, 1933.

ΦΥΚΡΙΘΙΤ ΑΔΟ, ΚΟΛΧΟΖΝΙΚ...

Στο αρτέλι «Γιάκοβλεβ» (χ. Μακεδόνοβκα) ζαβχόζ-ς Κατςί Γ πέλςιν τυ τράκτορ ςτο τζὸλ κε ζμὸνςιν να πελὶ απίςο αφτόλ, απ αφτό κεμόνο το τράκτορ δεν δὺλεβιν 10—12 ορις, 12-VIII Κατςίς ὶτυνε χοριζμένυς να ντρανά, τὶλογα ςάζνι τ' λοκομοπὶλ ςμα ς' μολοτὶλκα, αμα δάιν ατί κε έπεςε ςτο μολοτὶλκα' απκάτυ να κεμάτ.

Φυκριθίτ αδό κολχόζνικ,
Ας το κςέριτ ςις,
Τὶλογα δυλέβ ζαβχόζ-μας,
Σίντροφος Κατςίς.

Ενα μὲρα πέλςιν τράκτορ
Να τζαλέβ ςτο τζόλ.
—· «Τζζυναιςέτ! Οςπυ να ςόνιτ,
Φέρνιςας αφτόλ!»

Πὐθι βρέθιν--ντόκιν πάνυτ
Ομορφο κυρίτς:
Μάβρα φριδα, κύτινα μάγλα,
Σπρύτςκο τζαμπαρίτς.

Ζμόνςεν Γιύρα-μας το δλὶα-τ,
Ζμόνςιν το αφτὸλ.
Φλάι το τράκτορ όρα, δία...
Στὲκιτ πες το τζόλ.

* * *

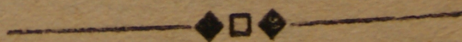
Δία-τρία μέρες στèρα
Ιπαν τον Κατσί:
— «Το λοκομομπίλ να σάζνι,
Ας βρισκάσς ατί!
Πλόγυς κσέρς-το—κάθα όρα
Τόρα εσς τιμί.
Πατζαρίγκυμιτς—τ' σπορά-μας
Νίσσκετ χαραμί...»

— Γιύρας ίπεν: «γο απλόγυμ
Εχυ τ'φάλ κε νυ.
Πυ τ' ιάν ίμε, τι τ' ιάν κάμυ,
Τ' δλίαμ δεν ζμονù!»
Τος αλίθα, έχι τ' δλίατ
Μέγα χασιβέτ.
— Σάζιτ;—Σάζυμ.—Αιτς-πα χράζετ,
Τζάλκα ισακσέτ!

Ενα γόρα σον παντύ-πα
Γιύρα-μας το ματ...
Τος απκάτο σ' μολοτίλκα
Επεσιν κεμάτ...

* * *

— Σίκο, Γιύρα, ντράνα τ' δλίας,
Λέγυσι κριφά:
Τ' ΡΚΙ πυχνίζ κε έρκετ,
Ζπδάζ να σι γνεφà!!!

ΠΣΕΜΑΤΑΡ

Κολχόζνικος Ντζζυχά Πέτρος απ το αρτέλ «Μπυντιόνι» (χ. Νέα-Καράκυμπα), αντά πέλςαν-τον να ςιπρέβ το μαρχά ςπορά δάιν ςτο χοριό Μικρὸ-Κέρμεντζικ ςτον ιζνά-τ, πυ κεμάτεντον δια μέρες. Στο ρὸτεμα τον μπριγαδίρο, αφτός ίπεν «δε μπόρςα να ςιπρέβυ τυ ζαν».

Σελκόρος—ΠΙΡΙΤΙΣ.

Αχ τ' αρτέλι τυ «Μπυντιόνι»
Ος τα μας χαμπὰρια ςόνε.
Το αρτέλ τι γαιρέβ—
Μπολςςεβίκικα δυλέβ.

Κε τι τρίτι το μπριγάδα
Δεν πιμέν απίςο ς γράδα:
Φέτος το ςπορά-τ' μαρχά
'Το μπιτράιςεν-το γυργά.

Μπριγαδίρος τα πεδία
Χὸρζιν ςτο τζολί τυ δλία.
Κε τον Πέτρό τυν Ντζζυχά
Πέλςιν να ςιπρέβ τ' μαρχά.

Δεν λε Πὲτρος λδια πίτζκα,
Βζέγ τα βόιδα πες το μπρίτζκα.
— «Γέι, νκύλι, νκύλι, ςοπ!—
Να δυλέβυμ ςεναντόπ!»

Περνά μέρα, περνύν δὶα,—
Πέτρος δεν γιριζ ςτο δλία.
'Ιλιος ςκυτ κε βαςιλέβ,
Πέτρος τ' δλία-τ δε μπιτρὲβ!

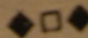
— Πύ εν Πὲτρος; δεν το κςέρις;
— Τος δε φένετ δία μέρες.
— Πρεπ, κυρμένυς, μαγανέβ
Με τα βόιδα να ςιπρέβ!

... Αλαί ςτο τρίτι τ' μέρα
Φάνιν ςτό μεςμέρι ςτέρα,
Πες κλαντόβκα;—«Φερ πςομί»!
— «'Αρταχ γλίτοςις»;—«Αμί»!

Στερ ς' αφτό κανά βδομάδα
Πέτρος ίρτεν ςτο μπριγάδα.
— Νυ, ςιπράιςες το ςπορά;
— Δεν το έκαμα τζαρά!

Φάνιν άλαι ατόρα:
Πέτρος ίτυν ςτ' ἄλο χόρα,
Μιςαφίρος ςτον ιζνάτ
Κυνταλέφκετ πας κριβάτ!

Το ζαρέ αντα μιράζυμ,
Μις τον Πέτρο-πα χυρτάζυμ:
Το υςτράιςεν το χυρτάρ
Νά ντικέβ ςτον πςεματάρ!

„ΜΑΣΧΑΡΑ“

Πες το αρτέλι «Κὸκινο Αςτρο» (χ. Μικρό-Γιανὶςολ) τα δλὶες πάγνι άλιαχ τζαραςὶζκα. Αχ το πυςύρκυ χυλαντράιμο πςοφὺνε τ'άλγα, το αρτὲλι έχι μεγάλα χαςὶματα κε ζαράρια. Το κολχὸζικο μάζα δεν εν οργανομένο για το πέραζμα το ανικςιάτικο. ςπέρνιμο. Πρὸεδρος ΝΤΑΒΣΣΑΝ ΒΕΡΑ μύλονιν ζαιρέ: πες το ςπὶτιτς ίβρανε μυλυμὲνα δὶα ςακύλια ςιτάρι κε δία ςακὺλια αλέβρι

I.

ΒΕΡΑ „ΑΚΤΙΒΙΣΤΚΑ“

Ιτυν ςινέδριο
  μέγα.
Δόκανε λόγο
  τ' Βέρα.
— Σίντροφι! — ίπεν
  Βέρα.
Υς' ςιμερνέςςυ
  τ' μὲρα
Ζερ μόνο ένα
  χαλάςτρα,
Εν πες το «Κόκινο
  Αςτρο;»
Λίγα ςταρί
  ςακύλια
Τίρπςαν κριφά
  τα κςςύλια;
Ολ-ιιας αν-τ' ίμτες
  ένα,

Τ' ὀλίες-πα νά εν
  χαμένα!»
Κολχόζνικ τ' Βέρα
  φυκρίθαν,
'Ιπαν: Αμπρέ-ε,
  Αλίθα!
Βέρα-μας εν
  Αχιλτάρα,
'Τί να μας στεγ
  Στα μπδάρα!
...Κάμποσυ όρα
  Στέρα,
Χόρςανε πρόεδρο
  Τ' Βέρα.

II.

ΠΕΣ ΤΟ „ΚΑΜΠΙΝΕΤ"

...Ιρτεν ς' Βèρα
  Γινέκα.
Λαχαρτέβ αντ Βέρα
  Ρομέκα.
Βέρα φυςκόν
  Γιαν-τ' φύςκα,
Λαχαρτέβ αλαί
  Ρύςκα.
— Κατ' να ςι λέγυ
  θέλυ...
—Ну, по какому
  Делу?

— Ιρτα ς' ατίτκο
Ορα...
—Говорите, старуха,
Скоро!
— Γραφτ δοενκόμς
Απλόγυτ:
Σις να με δύιτ
Να τρόγυ!
Φέριμ παιόκ
τ' ενα,-τ' άλο...
—Себя не хватает,
Мало!
—Γιά πος τι δὺις με,—
Πέτυ;
—Освободи-и
Кабинету!

III.

ΚΥΛΑΚΙΚΑ ΔΛΙΕΣ

...Τ' άλγα τέκα οτ'πρατύν,
Μόνο ςτυδ κε δέρμα.
Αντίς φάιζμο — βιτςέις...
— «Τι πςοφύν τα γέρμα!»
Ιόχςαμ, δίχος μαανά
Τ' άλγα τόςυ βζίχταν;
Καρτακόλιμο πολά
Ιχαμ μέρα-νίχτα!
Ολο τ' ν όρα-πα ρατλίχ
Τ' ίδαν τα χυρμένα.

Στέκνε, βζάννι αγαζλίχ
Τα λυγυριαζμένα.
Αχ τ' αμάκςςα ςτο τζανά,
Αχ τζανά ςτο μπρὶτζκα...
Ζμίχταν πίνα κε ζαμέτ
Αν το ομπεζλίτζκα.
...Πες το Μαρτ άςυ ςταθμό
Κυβαλύνε ςπέρμα.
— «Μία, τυνς περνὺνε;
[Νο-ο!
Τζζίλεπςέτ, τα γέρμα»

Δία άλγα λίγο ςτερ
Πςόφςαν, ίνταν λέςςα.
Τίς τα ςκότςιν; Καθε ις
Ζπδαζ «να κοφτ τα πέ-
[ςςα-τ»...

VI·
ΚΥΛΑΚΙ ΣΣΕΡΝΙ...

Στζάιδα πας ςτρὰτα —
Πλυμί...
— Σὶ ίςε, Πέτρο;
— Αμὶ!
Δίο κυλάκι,—
ςςυ-ςςυ,—
Ιρταν χαρςςύ-
χαρςςύ.
— Κατ το τζιράις
Γελά.

Τίλογα ζίς;
  — Καλά.
— Ιχσίς, τιμί
  Το ζαρέ;
— Ιχσα, αμί
  Μαρέ!
— Πίρες ζαρέ
  Πίρναμί
Πσσίρσαν κυβάλσαν;
  — Αμί!
— Έχις πσομί;
  — Αμί!
— Καμς χαραμί;
  — Αμί!
— Τίλογο λεσς
  Βρομί,
Ιόχσαμ, αλγί;
  — Αμί!
Πχε! Ενα λεσς
  Αλγί!
Βέρα-μας εσς
  Σαιγί!
Θέλνι-τιν ολ'
  Ατίν,
Τις αγαπά
  σκυτίν,
Τις γιανασσέβ
  σ' αμπάρ—,
Να συρματί
  Σιτάρ,

'Ολι υκνιάρ,
Γυλιάρ,
Ολι, τις καμ
Ζαράρ!
Βέρα-πα κςερ,
Ελμπέτ,
Εςς το ςιτάρ
χιμπέτ!
Δία ςακύλια
χαντάρ
Μύλοςιν Βέρα
Σιτάρ,—
Ενα κε μςο
Σακυλίτς
«Σίκυςιν» 'τι
Αλεβρίτς.
Δεν εν τυ δλία
Σοςτό, —
Βύι, φανερόθιν
Αφτό!

* * *

Φάνιν τεκμίλ
φανερά
Βὲρα το εν
μαςχαρά!
Σ' πάρτια όκςο
Μακρά
Καρτακολςὲτ
τ' μαςχαρά!

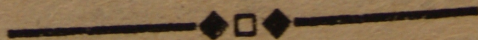

ΠΑΣ ΤΑ ΦΤΙΑΛΙΑ-ΤΙΝ ΠΡΑΤΥΝ...

Βράδνεν. Σόχνασιν. Αδόρα.
Φένκυς κζέιν στον υρανό.
— Αιτα πάγυμ στο μπυτίνκα,
Πόπςα δίχνε-μας κινό!
— Πρέπνα εν καλό καρτίνα,—
Γο απίςυμ αγρικύ,—
Κυτυρύ τι πλυν μπιλέτια
Απ πενίντα καπικύ!
— Τί καρτίνα δίχνε ςίμυρ;
Πὲ-τυ μας-πα αν το κςὲρς.
— «Βλάςτ οτςόδ» το λέγκιτ ρύςκα,—
Ιπεν ένας πιονέρς.
Δάδαμ. Μὲςα στο μπυτίνοκ
Στέκιτ κίνο-απαράτ.
Κόζμυς χλίζνι τον μεχάνικ:
— Ντένα-μία, να πςςιράτ;
Πςςὶρςαν δίχνε τυ καρτίνα:
(Αναςτὲνακςαμ λαφρά!)
Τίλογα αν τα μαςςίνες
Τιμιζλέδνι τα νερά...
Ενα γόρα κόπιν τ' λέντα,
Πρεπ μεχάνικς δε φτιρά!
Δίχ-μας: τίλογα στα ςκόλις
Μάθζαν έμπρο τα μορά,
Τίλογα μαθίζνι τόρα...

Ιδαμ κάποσο σιρά...
Μία τιάλο--παλ μασσίνες,
Παλ πιγάιδα κε νερά!
Λε χυμσσύμ: Να μι θαγμάσσκις—
Αν δικό-μας το κινό.
Πιρναμὶ διχνίζ κενὺριο,
Ας μπιτρέβ το σιφτεζνό!
... Το στερνό θαγμάσταν όλ-πα,
Πσσίρσαν έφιβαν καμπός:
Πύ ασλί-πα ίτυν πάτυς,
Τόρα ίτυν υρανός!
Πάς τα φτιάλια-τιν πρατύνι
Εμ γινέκες, εμ αγύρ.
Στέκνε σπίτια πας τα τζύρτις!...
... Κόπιν όλυμ τυ σαμπὺρ.
— Κυτυρύ τι λέγνι κόζμυς,—
Αναστέναξιν Φανάς' ς,—
Να μὶ κλέις τα ίδες σίφτε,
Κλάπσι, τα θα να ντρανάς!
Κζὲβαμ όξυ... Στριφινκία,
Νίχτα χλίτσκο, φοσερό!
... Σις ροτά-τ, πύ ίτυν τύτο;
— Στο Γιανίσολ... στο Μικρό!

Ιύλι, 1932.

ΑΓΝΟΡΙΣΤΟΣ ΚΥΛΤΥΡΝΙΚΟΣ

«Στο χ. Σαρτανά, ταχάτ κςὸδιαςαν πολά καπίτια για το «Σπίτι τυ Κολχόζνικυ», πυ ζαβς ίνε ο Μαλάις Σ. Φ., άμα κανάλυγάς πολιτικι-μαζικί δυλιά δεν ίνε. Ο ζαβ. ς. Μαλάις αντίς να κάμι δυλιά, πνέςςκιτ κε πάντα πρατά μεθιζμένος.

Σελκὸρος —ΜΑΓΝΙΟ.

Ενα γόρα, ένα τνά——
Μέρα έρκετ κε περνά.
Νίχτες τόρα εν ςκυτνά.
Πυ να πάις ςτο Σαρτανά;
Κςεβαθὲτ πες τυ ςυχάχ:
Σ' ένα ςπιτ γιαλίζ τζιράχ.
Πρέπνα εν αφτό, θαρίτ,
Πες «κολχόζικο το ςπίτ».
Οςυ έρκες ςμα,——μακρὰ
Να πιμὲν δικός τ'χαρὰ
Κε τεκμίλ αντά ςιμόνς—
Να θαγμάςςκες κε να κρόνς.
Ακςαπίςα ος πυ πάις
Να νυνίζς, τί καμ Μαλὰις,
Τίνα—δόκαν-μας χαμπάρ—
Εςς αχ «ςπιτ» το ανιγάρ.
Σίμυρ δεν το ίνκςεν τος,
Πςες-πα ίτυν δίχος φος.
Κυτυρὺ ναμί θαρίτ—
Να ινίχκετ απςαβρίτ.

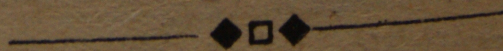
Τον πιρνό ος το βραδί
Πάνο κρέμιτ το κλιδί,
Το βραδί ος τον πιρνό,—
Κλιδομένο κε σκυτνό!

Τα ρυία πες κυςςέ
Πλέγνι «κρὺζζεβο-κροςςέ»
Το πινκό απςά-απςά
Τα χαρτία-μας μαςά.

Θελς να βρίςςκες τον Μαλάι—
Σμα ς'γυνέα χαρμαλάι:
Τος εν μπδίνα γιαναςςά
Με το όφτιρο τ' ςςιςςά!

Εμ στο φος, εμ στο σκυτίν—
Αγαπά ραχί να πιν.
Στερ τα στράτες καλαντίζ
Γιά κεμάτ κε χυρχυρίζ.

Ενα γόρα βριςςκς τον ζαβ:
Σμα ς' γυνέα: Γαβ—γαβ-γαβ,
Γρ-ρ-ρ...—
«Σιρκό, Ριαμπκό, ντυλάι!
Δεν αγνόρςις τον Μαλάι!
Σόπα, μαςςαλά τυ ςςκλίς,
Τον κυλτύρ-ρ-ρ-νικ
[τ' αγνορ-ρ-ρίζ!»

ΥΝΤΡΑΜΑΙΔΑ

Τρία χρονς απίσο, ς' χόρα
Μις οργάνοσαμ κολχόζ.
Αχ σκυτνό, παλέο ζίσμο
Μις τζυνάιςαμε στο φος.

Ζμίχταν μκρα, στενά λανίτζα
Πες το ένα μέγα ζαν.
Οσυ σσέρυνε κολχόζνικ,
Τόσυ κλέγυνε ντυσσμάν!

Εμπρο πες κυλάκ το σπίτι
Δάκρις κόνυναν πολί.
Τόρα εν σελμπύτ κε μέσα
Σσένκα ράδιο λαλί.

Μις δυλέβυμ πες κολχόζ-μας
Αν το μέγα τυ ισστάχ.
Κάμνι μας γιαρτίμ εργάτι,
Λον καλίτερι υρτάχ.

Μαγανάιβαμ πες τα τζόλια
Χòρια-χόρια κόμα χτες.
Το βαρί το δλία τόρα
Να το καμ το ΜΤΣ!

Τον ντογρùδκο τον κολχòζνικ
Μις σαέβυμ-τον κακά.
Ας' το κσέρυν όλι κόζμος
Τις δυλέβ μαχιτικά!

Απ τα κύρσις γίρσιν Μάνια
Τρακτορίστ να εν μπορί.
Φὲτος πράτζιν πες' τα ζάνια
Ατζιντὲρια σιδερί!

Πυ αλὲτριζαν τρακτόρια,
Ατζζιντέρια σιδερί,—
Το χοράφ—πσιλό γυνέα,
Το κυτί—αμα φλυρὶ!

Μα, ελμπέτ, τσαρασιζλίχια
Κόμα έχυμε πολά,
Τα βοιθὺνε τον κυλάκο
Κε τραβύν-μας χαμίλα!

Κόμα έχυμ τίτκο κόζμο,
Τίνα κάμνι χαραμί,
Κόμα ζυν πολὰ αζμάνια
Αν δικό-μας το πσομί!

— Θία, πος δεν πάι στο δλία;
Θία-μ' λὲ-μι: «βάι, μπαλάμ!
Ντόκιν πάνομ' το υκνία,
Ιτζ-πα τ' έχυ τα καλάμ»!

— Πος δεν δάις στο δλία σὶμυρ;
Ρότσαν μία τον υκνιάρ.
— Σίμυρ εν- θεός χορέστις—
Μπάμπα-μ Νάστας το χρονιάρ!

Αντα βάλισσκαμ τζαράνια,
Γιὸρις λε: αδό, χυντά!
Κυτυρὺ πιμὲνυμ πίσο,
Αγρικάς-το,—βυρυντά!

Υρανός παντύ τεμίζκο,
Μπδίνα τίπος δεν μαβρίζ.
Βορυντά... απ' κάτο ς' μπρίτζκα:
Μπριγαδίρς-μας χυρχυρίζ!

Δία γὲκταρια σπορά
Σίμυρ Γιὰνις τμάρεπςεν:
Εκς αμάκςςα φόρτοςεν,
Τέςερα αχτάρεπςιν!

— Πύ πρατίς κε τί θαρίς;
Ιπεν-νε Θοδόρα,
Τρυντοτνίδα λίγα ὲχις,
Ζμόνα-με ατόρα!

Εχυμ μις πολίς τεμπέλις:
Ις-τεν εν Αζμάν Τυντόρς.
Τος πρατί πες τα μπριγάδες
Χάλις «ςςτάτνι ρεβιζὸρς».

Αχ το άνικς ος τα τόρα
Το κολχὸζικο αζμάν
Καμ «ρεβίζια» τ' μιλίςςα,
Το μπαχτζά κε το μπυςτάν!

Κόμα μις πες το κολχόζ-μας
Εχυμ τίτκο «δυλεφτάδ»,
Τίνα φέβνε αχ τον ίλιο
Κε χαντρέβνε—πυ εν στζαδ.

Αντα κὰμυν κὸζμος δλία,
Αγαπά υκνιάρς να πεφτ.
Μα δικό-τ το τεμπελία
Χερετίζνε μόνο κλεφτ!

Αγιαχτάςς Σεμιόνς κε Στιόπας
Φράτες σπέρνιςςκαν «τςανά»:
Στιόπας δέκα βαλ πες τζόπα-τ,
Πέντι πες μπαραζανά.

— Αιτς αν σπέρνις, αγιαχτάςςυ,
— Πίςο-τ φόναζιν Σεμιόνς, —
Ενα γόρα γιάν το φράτα
Πες το Ντόπρα να φιτρόνς!

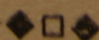
Πες κολχόζ κριφός ντυςςμάνος
Πέλσιν ρίζα, βαλ' τιμέλ.
Τιμιζμάιμο, τιμιζλάιμο
Το κολχόζ-μας κόμα θελ!

„ΚΥΝΤΑ ΛΟΙΑ"

Ντελεγάτος τυ ραιςιέζτ τον κολχόζνικον-υντάρνικον ΚΑ-ΤΣΑΓΟΡΟΒΣ (ο πρόεδρος τυ αρτ. «Φος» — χ. Γιάλτα) μέθςιν κε κυ-πανίγκεντον. Απ αφτὸ κεμόνο το σιέζτ αποφάςιςεν να τον βγάλυν απ τιν πάρτια.

— Τί το λέγνι το αρτέλ-ςας;
— «Φος».
— Πρόεδρος εν Κατςαγόροβς;
— Τος!
— Αχ το σιέζτ εν βγαλιμένος!
— Πος;
— Μέθςιν, έβριζιν κε χύλζιν:
«Ντος!»
Αντα χάςανε τα μάτια-τ
Φος,
Στο_μιλίτςια τος ἰδρεν
Στρος.
Τον πιρνό ςτο σιὲζτ αγρίκςεν
Τος:
— «Βγάλ το παρτμπιλέτ ας τζόπα-ς,
Δός»!

III.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙ ΘΡΙΣΚΙΑ

ΙΟΣΙΦΣ ΚΕ ΜΑΡΙΑ

Εν, να εν κε ίτον πάντα,
— Τ' εν αδό νὰ λες πολά—
Αντα κζεν κορίτς στον άντρα
Τί γιρέδ να ζι καλά.

Λόγια άπιρα δε χράσςκυμ,
Αν το νυς απλόγυς σονς;
Τίνα περ γινέκα γιάσςκυ —
Γιαρασςέδ να εν γιυρόντς;

Ιόχ! Το έμας αντά κρόςιν
Τ' εν τυ πάντρεμο σςυρέτ!
Πάς ατό τι νύνςιν Ιόσιφς,
Κςιλιτζίς στο Ναζαρέτ!

Γιάν τ' κατèα το κυφιάςιν —
Ιόσιφς ίτζ-πα τ' εσς χαμπάρ.
Γέρυς ένα τνα κυριάςιν,
Πέλςιν ς Μάνια πυκρυσςάρ.

Τα νυνίζματα αφίν-τα
Τυ γιυρόντκυ το ατά:
Πλόγυτ—πέραςιν σα κςίντα,
Μάνια εν—δεκαεφτά!

II

Μάνια ζίνισςκιν γαρίπκα
Γιάν κιλςίας τα πινκά,—
Λίγο έκλαπςιν κε στάθιν.
Πίρεν Ιόσιφ τα πυρκά.

Τα γινέκις -- κςένα μάνις --
Πςςίρςαν χίεπςαν-τιν ςτερ:
— Το κυντό κυρτςί τυ άνικς
Ζμίχτεν με το ςτυρυτέρ!

...Πέφτνι, ςκύνε χόρια-χόρια.
Μάνια πεφτ πας το κριβάτ,
Υς' πιρνέςςα τα λυχτόρια
Νε νιςτάζ κε νε κεμάτ!

Ιόςιφς ςμα ς' ςυμπὰ ςτζυπάχκετ,
Χυρχυρίζ, πςςιρά γυνκά:
Πες τον ίπνο-τ ρυματζάχκετ —
Πυτζχυλέβ κε πιλικά!

III

...Βράδνεν. Φάναν άςτρις κρία
Γιαλιςτρά, μαργαταρί.
Ιόςιφς τ' ίτυν. Κζέιν Μαρὶα
Ενα τνα ςμα ςτο γιρί.

Ιόςιφ, Ιόςιφ! Αν τ' Μαρία
Λαχαρντέβ ένα παλκάρ!
Πέτα-χάςι τα κιρία,
Γιαγαλάι απ το πανκάρ!!!

IV

...Ιτυν κατ γιορτί βραδί.
Ιπςαν τα τζιρὰχια.
Χαρςςύ ς' Μάνια το πεδί
«Εκρυιν ντυβαντάχια».

— «Μάνια! Σι τι χζενςς τυ νυμ
Αρταχ δία μίνες...
Ελα, Μάνια, ας τυ ζυμ
Γιάν τα νκυρκυτζζίνις!
Γο το κςέρο, ςι το κςερς
Ζερ να το μπιλτρέδυμ!
Αντα έρκετ ςτυρυτέρς
Δί-μας μία φέδυμ!
Το πεδί τα ςςέριατς πιάν,
Λὲ-τιν χυρατὰιδα.
...Δὰβαν κάτςαν πες' αράν,
Πας τα πιλικάιδα.
Γέρος Ιόςιφς δύι, χαλάν
Κε μετρά υφάχκα.
Ατίν δί-τιν πες αράν
Κάμνι τζυμπαλάχκα!..

V

Εχ, τυ βαχτ πολά τι φλάι
Γιανας ςά ς' κανίνα.
Τυ πεδί αφίκιν—δάιν...
Γιάν τυ νκυρκυτζζίνα!
Ιρτεν ὲνα χαςιβέτ,
Πίςοτ φερ κενύρια:
Τζάλκα πες το Ναζαρέτ
Πλέθναν κυλυντύρια!
Πιάςτιν Μάνιὰ πας μακρί
Γινεκύ τυ γλόςα;
— Τίνα ίτυνε «λαφρί»
Ιντυνε... βαρόςα!

...Μάνια έπισιν. Τζυνιά.
— Βάι, τα μέσα-μ πιάσταν!
Χάθα, χάθα στο ντυνιά!
Χύλκσι τ' μπάμπα Νάστα!

Μπάμπα τ' Μάνια καμ' στο ματ...
— Κσέρυ γο τα φόβιας!
Κυτζιρέφτ πάς τυ κριβάτ,
Σίρνε τα χυρσσόβιας!

VI

Στον Δεκέβρι τα 25
Μάνια χύλζιν πάς το στρος.
Το μπαλά αντά γενίθεν
'Ιπαν τ' όνομα-τ Χριστός.

Γέρυς Ιόσιφς τριβ τα μάτια-τ,
Κλοθ κε έρκετ—πάι στο κνι:
— «Νε φτερά κε νε χανάτια,
Πύγιυτ εν κυρκυτζζενί;»

VII

Με ατίτκα παραμίδα
Ος τα δία σσίλια χρον;
Μας αλτάιβαν πες κιλσία
Εμ τ' γιασσλάρ κέ εμ τ' γιυρόντς.

Πες τα άπιρα χαρτία
Γράφτνι κόζμυς μαθιμέν:
— Τ' ίταν Ιόσιφς κε Μαρία,
Κε θεγός-πα μπόινα τ' εν!—

Το Βίβλος κε το Βανκέλιο
Εν μιςέλ πας το μιςέλ.
Πας αλτάιμο, πάς το πςέμα
Πιάν κιλςίας το τιμέλ!

Εμπρο-μας εν μέγα ςτράτα,
Φένετ ςοςιαλιζμός!
Τί καλό εν πάς τον πάτυ,—
Το εν όλο-πα δικός!

Αλαί ς δικάς τα ςςέρια
Εν τυ ζίςμο απλογνύς:
Μις νικίςαμ τιν αέρα,
Μις μπιλιάιςαμ τα γιαλύς.

Θελς—κατέβα πες τον πάτυ—,
Πυ τιάν ςον δικός τα μπδαρ,
Ολα έκαμαν-τα κὸζμυς—
Δυλεφτάδ κε αχιλτάρ!

Κάθα ις, τις πάι ς' κιλςία—
Μάθε δάβακςι χαρτί:
Γιαν τον ίλιο—τα χαρτία
Νταγατρέβνι το ςκυτίν!

Στο ντυνιά—ατότ' μαθένις—
Δεν εν τίπος απ' θεγύ...
Ας τυ κςερς τί ίπεν Λένινς:
Το πιςτία εν αγύ!

30/XII 32

ΙΠΕΝ ΤΑ ΙΣΑ...

(ΑΠΤΟ ΛΑΙΚΟ)

Ενα χρόνο χριςτύ-πάςκα,
(Στα, φοκρίθ, να μι γελάς!)
Πες γιομάτυ το κλιςία
'Ιλειν «πρόποβετ» παπάς.

* * *

Τ' λαχαρδί-τ ατό τνι μèρα
'Ιτον παραπονιτό,
'Ιλειν: τίλογα Μαρία
Σαχιντρàιβεν τον Χριςτό.

* * *

Τίλογα — κυρμένος Ιόσιφς
Αν το μèγα-τ το ςαμπύρ,
Απεζά, ατόςυ ςτράτα
Πράτζιν πίςυ-τ το γαιδύρ.

* * *

Τìλογα — ανανκαζμένυς,
Αμιτàλαχτος, νιςτκός,
Πες ςςλυμένα τα ανκύνια
Νίχτα ρέγανιν Χριςτός!

* * *

Εςς παπά-μας μακρί γλόςα
Αγολίδκο, γιαν τυ φίδ...
Τα γινέκις πςςίρςαν κλέγνε,—
Να φυρτίχκνε κυρμινίδ!

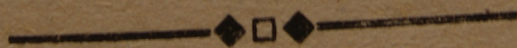
* * *

Στάιν παπάς—ντρανά χαρςςύ-τιν
Τι μπιτράιςεν τ' λαχαρδί-τ...
Ζέρ,—λε—τίντζκα, λίγυς δάκρις
Να φυκράςι-τς τι πορίτ;

* * *

Χάλις γό-πα 'το το δλία
Να το κςέρυ δε μπορύ:
Μπέλτιμ, όλυ-πα εν πςέμα;
Ναμι κλέτ-πα κυτυρύ!

Γενάρι, 1932.

IV.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΣ

ΜΠΥΡΕΒΕΣΤΝΙΚ

Κιματίζ γιαλὸς, τζαλιάςιν.
Κρίο άνεμος απ' πὰνο
Μὰβρα ςίνεφα ςορέδι.

Ας τα ςίνεφα ακὰτο,
Ας τα κίματα απὰνο,
Χλιζ, πετὰ το Μπυρεβέςτνικ,
Κολιμπὰ πες τον αγέρα.
Με τ' χανὰτ τζιζέβ το κίμα,
Ος τα ςίνεφα ςικύτε,
Κε τ' χαρὰ-τ πες τα νταύςςα
Αφτά κε ςὶνεφα γρικὺνε.

Μπυρεβέςτνικς φλάι τιν μπόρα!
Τος νικὰτο! Το πιςτία-τ
Κε καρδὶατ το φοτία
Φανερόνε τα νταύςςα-τ.

Γιαλοδὶ πυλὶα—τζὰικες—
Χαμιλὰ πετύν, γυνκύνε
Κε το φόβο-τιν τιμὰχκνε
Πες γιαλό να το μυλόνε.

Τα γαγάρις-πα γυνκὺνε!
Το βορὸνταμο κςιπὰζ-τα:
Τὶ εν πόλεμο κε μπὸρα
Τα γαγὰρες δεν το κςέρνι.

Αλπαρὸ, αχμάγχο Πίνγβιν
Μλόθιν πες τα χαιατζὶχια...
Αλαί το μπυρεβὲςτνικ
Κολιμπά πες το αέρα
Ας τα κίματα απάνο!

Μάβρα ςίνεφα χαμέλναν,
Φοβερά, βαρέα κρέμνι.
Κε τα κὶματα τοτ' ν' νόρα
Αιδονὺν, πςιλά ςικύνε—
Υρτανφόρ χαντρέβνε ςτράτα,
Ος τα ςὶνεφα να ςόνι!
Υρτανφὸρ χαντρέβνε ςτρὰτα,
Κυμπυκιὰςαν ας χυλί-τιν:
Αν τον ὰνεμο ατόρα
Δεν μπορὺν να υιυςςέβνε.

Σόν-τα ὰνεμος, απ' πὶςο,
Πυ τι φλὰγνι—ανκαλίζτα,
Ντυλαντρέβ, ςικόντα πάνο
Σιρν-τα πας τα χαγιατζίχια,
Νςαγιτρέβτα γιαν το πύχνα
Γιαλοδὶ τα μαργατὰρια.

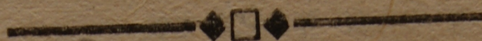
Χλὶζ, πετά το μπυρεβέστνικ,
Κολιμπὰ πες τον αγέρα.
Μὰβρα στράφτνι τα χανάτια-τ:
Γιὰ τα ςίνεφα καρφόνε,
Γιὰ γιλιὰζνε πας το κίμα
Πας τα ςπρύτςκα τα κυμπύκια!

Τος πετά κε μεγαλέφκετ
Γιαν τον ντέμον. Μάβρος ντέμονς
Μυρλογὰ κε χαχανὶςςκετ.
Τος τα ςίνεφα γελά-τα,
Ας χαρά-τ τινόν τα δάκρις.

Αρταχ ὲμαθιν το ντέμονς,—
Τ' βορον τὶ απςά να ςτέκετ.
Τος καλά το κςέρ: τι μλόνι
Αφτά τα ςὶνεφα τον ίλιο,—
Ιόχ, τι μλόνι!

Βυροντὰ... ανακατὶα...
Ατχο άνεμος δε ςτέκετ.
Απ τα ςίνεφα παντύ-πα
Ζζανκαρὶ φοτία φὲνετ:
Στρὰφτ. Απ πάνο όλο τ' ν όρα
Υρανός πετάι σπαθὶα.
Γιαν τα φίδα αχ το φλόγα
Πας τα κίματα γιαλίζνι,
Φανερύνι, ςβὶχκνε, χὰνι
Τ' ζζανκαριάρκα-τιν τα φόςςα.

— Μπόρα! Σίμοςεν ι μπόρα!
Χλὶζ παντὺ το Μπορεδὲςτνικ,
Ας τα ςίνεφα ακὰτο,
Ας τα κίματα απάνο,
Πες αφτό τ' ανακατία:
— Ας ςιμόν το μὲγα τ' μπὸρα!

Τ. ΣΣΕΒΤΖΕΝΚΟ

Β Ι Σ Ι Α Τ

Αν πυθένυ—σικοσέτμε
Πας τ' ομπά, πεδία.
Πες το τζολ πλατί κε ίσο,
Πες το Υκρανία.

Ας ντρανύ πλατέα ζάνια
Κε ας σον στα φτία-μ
Ας Ντνεπρό τα τιόρκα γιάρια
Τ' φοβερό-τ' λαλία!

Σικοσέτμε—σικοθέτε,
Σικοθέτ απάνο,
Φυρτικσέτε πες το έμα-τ
Τ' άτχο τον ντυσσμάνο!

Κε ατότες, άντα στέκετ
Ντυκυσσί το φλόγα,
Μι ζμονάτ ναμι ανκέδιτ
Δίχος άτχο λόγο!

Φλεβάρι, 1933.

Δ. ΜΠΕΝΤΝΙ

ΛΕΝΑ

Τ' μικρὰ-τς γινέκα ανκαλίζ
Κε φλάι τον άντρα-τς αχ ςτρατίυ.
— Ναμί τον φλάις, τος δεν γιρίζ:
Το πύλια έςτικςεν τ' καρδία-τ!

Ναμί θαρὶς αφτός εν ις
Ατὶ ςτον πὰτο καρφομένος.
Τ' αγαπιμένος το πεδί
Κρεμίιν αντάματ ςκοτομένος.

Μαβρίζ το άτχο το ομπά.
Το τζόλ κυρμὶα εν γιυμὰτο..
Κανὶς-τιν άλο δεν γνεφὰ.
Σινκέβ το έμα πες τον πάτο...

Ας ὲςς ντυςςμὰνο-μας χαρά,
Εμίς το θάρος δεν το χάνυμ!
Ο, ςὶντροφι! Κατάρα πάνο-τ,
Τίνα δικό-μας τον ντυςςμάνο
Αφτὸ το έμα θα ςχορά!

I ΣΣΕΒΤΖΕΝΚΟ

ΚΟΜΥΝΑΡΙ ΔΥΛΕΒΥΝΕ

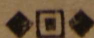
Κζέβα πράτικςι το τζόλ-μας,
Ιλιος, άνεμος—καλό!
Γιανας̆ςά-μας το ςπορά-μας
Κιματίζ γιάν το γιαλό!

Ιρταμ ςίμυρ να τζαλέβυμ
Πες κομύνα-μας το ζαν,
Με τα δόδεκα τζαλγύιδα
Να κρεμίζυμ το πιτζάν.

Εμπρο Σένκας κομςομόλετς—
Γιάςςκο ςςένκο τζαλγυτζίς,
Πίςο —Γιόρκας, τίνα ίτυν
Στον πομέςτζικ τυβαρτζίς.

Αιδονύνε τα τζαλγύιδα
Τζαχ τρομάζ το τζαλγυςάπ.
Πυ ντρανάς—παντύ γιυλάχια,
Σίρι—χάμιτα ιςάπ!

Κζέβαμ, κζέβαμ να τζαλέβυμ,
Να κρεμίζυμ το πιτζάν.
Με τα δόδεκα τζαλγύιδα
Πες κομύνα-μας το ζαν...

Β. ΣΟΣΙΥΡΑ

ΓΙΑΣΣΚΥ ΚΟΜΣΟΜΟΛΕΤΣ

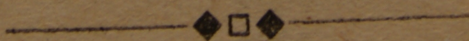
Σίμυρ γιάςςκυ κομςομόλετς
Σςένκα κζέδιν ας ν' αδλί.
Κάτςιν μάνα-τ πας το μπρίτζκα,
Το γαρμόνια λαλί.

— «Αν πςςιρά ντυκύςς ντυςςμάνος
Νταγιτράι-τον ταπ-ταχίρ!»
... Σκύντςιν ντόκιν τα βαγόνια
Σιδερίτκο αγιαγίρ.

Στέκνε κόζμος γράδες-γράδες.
Στο βοκζάλ πολί νυμάτ.
Το κυρίτς ντρανά απάνυτ,
Μα ςαχνέβ να έρκετ ςμα-τ.

Ντζίν... Καπνό στζυπάζ τον κόζμυ...
Πάτος κλόςςκιτ φοβερά...
Τέκα γιάλκςαν δία μάτια,
Αρταχ πέμνανε μακρά.

Το χορίο—φινυμία!
Τ' ςτράτα έμπρο—γιαλιςτρό!
Σίμυρ γιάςςκυ κομςομόλετς
Δάιν ςτο Κόκινο Στρατό!

ΓΑΚΑ

Χορίο. Πες' το Σελςοβέτ
Χυλτζόρς, ανανκαζμένος
Ις πρεντςετάτελις νιςτάζ.
(Πςες ίτον μεθιζμένος).

Απέςυ μπεν ένα κορίτς.—
Καλμέρςιν μόνυ-μόνυ
Κε στάθιν ςμα ς' παραςιτό,
Ντρανά χαρςςύ στα τόνα.

— Τίνα χατρέβς κε πος χυλτέβς
Αρότιτα ςε μένα;
Αρτίχκα όρες τ' έχυ γο
Να χάνυ αν τι ςένα!

—Τί ίρτα; 'Εκλιπςαν τυ χνό-μ,
Πρατύ τυ χνό-μ χατρέβυ...
— Χνο; Ερκις άβρι τον πιρνό,
Μις ςίμυρ δεν δυλέβυμ!

—Πος άβρι; Γάκαμ ίπεν-με
Τι θα να χάνυ όρα.
Τός μένα πέλςιν-με ςε ςας...
(Καλά κε βρέθιν ς' χόρα!)

— Αδό νε γο κε νε κανίς
Δεν κςερ δικό-ς τυ γένος...
— Τος... γάκαμ... ίτυν στο ραιόν
Λον μέγας χυριζμένος!

— Σαί-πα; θέμο! Α μπιλά—
Τακάμας τα γινέκις!
Κυμπάρα! Πέρνα κάτςι ςμα,
Ντροπίς χαρςςύμ να ςτέκις!

Αν' χάννι χοριατί τα χνα—
Δεν χάνετε δικό-ςας!
Στον πάτο πκάτο—πυ κι' αν εν—
Μις βρίςςκυμιτς τυ χνό-ςας!

Γιά γάκας—(χριάζετ να το κςερς),
Τί δλία ίρτεν ς' χόρα;
— Ζερ δεν το ίκςε-τ; Στο ραιόν
'Τος δεν δυλέβ ατόρα!

— Νε, δεν δυλὲβ; Κε τί ςτζιριύς
Μακρὲα πέλςις τ' γλόςας;!
Θαρίς γο έχυ τυ χαμπάτ,
Οτ' έκλιπςαν τυ χνόςας!

Δεν κςάρυ ςένα, νε τυ χνος
Κε νε δικό-ς τον γάκα!
Σιράτ ςις όλ-ςας ςέναν-τοπ
Πες διάβολο τ' μανάκα!

...Κυρμένςα ςκυτ, ντζζυνέβ να πάι,
Τα δάκρες ντρέχνε κάτο...
— Πος μι τζυρέβιτ κυτυρύ,
Πύ ίδετ το χαμπάτυμ;

Γιά γάκα-μ πας το τί μπορί
Να εν χαμπατλαιμένος;
Γιόχςαμ ςτα το, οτ' εν ατός
Στο όκρυγ χοριζμένος;

— Στο όκρυγ;! Σάντιμ κζέιν πςιλά!
Παντύ νικύν τακά-μας!
Στερ, πότι ἐκλιπςαν τυ χνος —
Σμα ς' μέρα γιά αφτάμας;...

— Ε-ε... Γάκαμ ίρτεν αχ' ςςιέρ
Καλά αντα ςκυτίνςεν...
Βδομάδα δύλεπςιν ατί
Κε ακςαπίςα γίρςεν.

Παντύ οτ' δύλεβιν καλά
Κε πάντα-πα αν τ' νόρα,
Τεκμίλ ατόρα, το ςτερνό
Να κζεν απ' πὲςυ ς' χόρα!

— Α-α! Γάκας πάλι τόπο τ' εςς!
Να φεβ ς' κανά μαρέα;
Τα ςτρατίς αντα εν κυντά,
Τα λόια εν μακρέα!

Υνότζυμ ςτον πιρνό τζιςτὰ
Σι ςτέκις πας το φτιάλυμ...
Τί ίπεν γάκας; Μπέλτιμ τος
Σμαρλάιςιν τίπος τιἄλο!

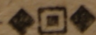
Στο όκρυγ χόρςαν τυ γαιδύρ,
Στο όκρυγ ίτυν δλία-τ;
Ας πάι ςτο τζολ! Στο τζολ απςά
Αςπρίζνε τα μαλία-τ!

Τί λαχαρτέβυ ντάμας 'γο;
Σςκλι γένος, μπάμπας τ' ρόκα!
Το μπδαρς-πα να μί εν αδό,
Αν τ' εν, ατόρα—ντόκα!

...Κλέι να φυρτίχκετ το κυρίτς...
— Βὰι, χάθα 'γο ατόρα!
Απλόγυμ-πα—άν πόρνα—'γο
Δεν πέλνα-τον ας' χόρα!

Ατίτκο πρέπ να εν γραφίτ,
Να ςτέγνυ-τον τι πόρςα:
Στο Χάρκοβ άβρι-τν'αλ να πάι,—
Στο ΒΥΤςΙΚ γιάν τον χόρςαν!

— Στο ΒΥΤςΙΚ! Ας μι φλάι θεός!
Κατςέτ, ας λαχαρτέβυμ!
Γο δύγυ-ςας δικόμ τυ χνό!...,
Ναμί χαςιβετλέβιτ!!!

Σ. ΡΥΝΤΑΝΣΚΙ

ΠΑΝΤΥ-ΠΑ ΕΧΙ ΦΙΛΟ!

Γιορτί μέρα μπάμπα Βέρα
Ιρτεν πες κλιςία.
Χαρςςύ ς κάθε το ακόνα
Εστικςεν κιρία.

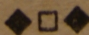
Δία πέμνανε αρτίγκα
Πες δικά-τς τα ςςέρα.
— Ας χάντρέβο τον Νικίτα,—
Ιπεν μπάμπα Βέρα.

Κρύι Νικίτας τον διάβολο...
Μπάμπα ςμα ς' ακόνα
Ιπςεν κιρί τον Νικίτα,
Τἄλο ιφτ' «ατόνα».

Ντρανύν κόζμος,—λέγνε τ' μπάμπα:
— Εςς' ς σταβρό απάνος;
Αφτός, άλος, εν διάβολο-ς,
Κοζμοκὺ ντυςςμάνος!

Μι τζυρέβετ-με, χαρτάςςα!—
Ιπεν μπάμπα Βέρα.
Τίς το κςέρ, πύ να βριςςκάςετς
Στο θάνατο ςτέρα;

Γιά να πάιτ στο ράι, γιά, μπέλτιμ,
Στο τζζινέμ να βράζετ ..
Πύ τιάν ίςε-πα, παντύ-πα
Να εςς'ς φίλο χριάζετ!

Δ. ΜΠΕΝΤΝΙ

„ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤ!"

Παπά Ιγνάτς αντ' παπαδία
Αρτράιςανε καπίκια ένα-δία.
Ναμί θαγμάςςκομετς νε ςις, νε γο:
Τος πίρεν «αχ» ας τον θεγό!

Αμα, ατότ', θεγὸς αντα ζμονίθεν
Κε ςκόθανε παντύ γαρίπ στο μπδάρ,
Στο χαςιδέτ παπά 'τ' καρδία λίθεν:
— Σ' δικόμ τυ χτίτς-πα βρίςςκνε ανιγάρ!

Ναμί μπορί υγρέβ ατίτκυ χρίμα,
Σκυντά, κριφά, ς' κιλςία, πες αιδίμα
Συρμάτικςιν παπάς αχ' ςπιτ-τ
Τυ χτί-τ
Κε πάνο ςτυ χαπάχ άιτς έγραπςιν φτιρτάρκα:
— «Στο χτι απέςυ—εν Χριστό τυ ςάρκα!»

Ψαλόμςτζικς—αλιπός (πυ ίτυν το ντροπί-τ!)
Τεκμίλ τυ χτι απ'πέςυ τιμιζλάιςεν
Κε άιτς παπά τα γράματα αρτράιςεν:
—«Τ'εν τίπος-πα αδό! Φτιορδθιν άρταχ τ'μεςτ!
Χριςτός ανέςτ!»

Πύ χαδγαλὲδνε κλέφτ—ντογρὺδς να μὶ
[ταράχκετ:

Ις πάτςιν τ' άλονα, τις εςς το χαμπαιάτ;
Μα γο ςαχνέδυ στον Ιγνάτ:
Απ το καιμό-τ ναμί κριμάχκετ!

Δ. ΜΠΕΤΝΙ

ΠΕΣ ΤΟ ΜΑΝΑΣΤΙΡ

«Αδό—(Μανάχς κριφά υρμύνεβιν τ'αντζζάβα)
Πες ταχταδί το χτι, απκάτυ στο γιαλίτς
Στον πρόςοπο, ςτον φτιάλ γιά μπέλτιμ ς'μπδίνα τ'ιάλο
Δεκάδες χρόνια εν μαλίτς
Λαρό μαλί ς' αι-Λία
Τα μαλία!

Σ' ολνύς—τις έρκιτ ραςτ—τι φὲνιτ τυ μαλί.
Ντρανάτο μόνο τος, τις κςερ παρακαλί,
Τις έρκετε ςε μας αντ' ανιχτό τ' καρδία
Κε δύι στα κρίματατ φλυρία ένα-δία!»
Χυρςί—αντζζάβα—χάλις νὶχτας πλι—
Τα μάτιατς πέλςιντα απκάτο στο γιαλί.

— «Βάι-μάνα! λίγο στερ αμπράιςεν κυραςέα—
Τι θα να μι ςχορά θεός.
Πρεπ' τόσα εν τα κρίματαμ βαρὲα
Κε τ' ίδεν τυ μαλίτς ματίμ τυ φος».

Αντζζάβα ας ντροπίτς κυτὶνςεν ος τα φρίδα.
Μανάχ-μας ίπεν-τιν καμπόσα παραμίδα,
Πες κέλιατ πότςεν-τιν κρασί
Κὲ το ςτερνό παργόρςεν-τιν τ' Χυρςί:

— «Καμία έρκες παλ'—κανά καφτί τζιρνὺ.
Ναμί χασιβετλέβς—γο λέγυςι τ' αλίθα:
Απλόγυμ πέσυ χτι γο ίκος χρονς ντρανύ
Κε ίκος χρονς απέσυ τίπος τ'ίδα!

ΑΠ ΤΟ ΥΚΡΑΝΙΚΟ

ΓΙΥΡΟΝΤΚΥ ΤΑΚΑ

Δάιν Ελπίδα πες κλισία
Με το μυρδυχάρτ.
Στο λιμόνεμα τον διάκυ
Δύι-τονε το τιάρτ.

Να:
Γιατ' Ιρίνα,
Κατερίνα,
Βαςιλίνα
Κε Μαρίνα,
Τζιριτζία,
Ιβδυτζία,
Πέτρο κε Σαράφ—
'Ορςι το πιατάχ!
Πύ εν το ταμπὰχ;
'Ορςι το πιατάχ!

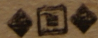
Διάκος πςςίρςεν μεγαλέφκετ,
Σκον το μτί-τ πςιλά:
— Τος νυμάτς να λιμονέβυ.
Κςςαζ λίγο πολά!

Ιόχ,
Γιά τ' Ιρίνα,
Κατερίνα,
Βαςιλίνα
Κε Μαρίνα,
Τζιριτζία,

Ιδουτζία,
Πέτρο κε Σαράφ —
Λίγο εν πιατάχ!
Γιαγαλάι αβλάχ,
Τ' ίβρες τον αχμάχ!

Τοτ' Ελπίδα «ζόςτεν φίδα»,
Κζέιν χυλί-τς κακά:
— Αν εν ςίρι πες τον πάπυ-μ
Γιωρόντκυ τακά!

Τφυ!
Για τ' Ιρίνα,
Κατερίνα,
Βαςιλίνα
Κε Μαρίνα,
Τζιρίτζία,
Ιδουτζία,
Πέτρο κε Σαράφ—
Λίγο εν πιατάχ!
Αχ, αχ, αχ,
Σφόντια, γιαπαλάχ!

ЗМІСТ

Стат. форм. 75×105. 5 1/2. печ. лист—17200.

Міськліт—1000. Маріупіль, держдрукарня. —Зам. 8514.

ЗМІСТ

Стат. форм. 75×105. 5½. печ. лист—17200.

Міськліт—1000. Маріупіль, держдрукарня. —Зам. 8514.

Стат. форм. 110×150. $5^1/_2$. печ. лист—201,600. Тіраж 1000

Политредактор облита 8/Г Маріупіль, держдрукарня. —Зам. 8514.

НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ

Г. КОСТОПРАВ
ПЕРВЫЕ ШАГИ

СБОРНИК ИЗБРАННЫХ СТИХОТВОРЕНИЙ

ГРЕЦЬКОЮ МОВОЮ

Г. КОСТОПРАВ
ПЕРШІ КРОКИ

ЗБІРКА ВИБРАНИХ ВІРШІВ

„УКРДЕРЖНАЦМЕНВИДАВ"